

ABC

NOWINY CODZIENNE

Nr. 83 A Rok XIV

WARSZAWA
PONIEDZIAŁEK
20 marca
1939 R.

Cena 10 Gr.
W

„NIECH KAŻDY, JAK ÓW
GRECZYN, GŁOSI DZIEL-
NOŚĆ SWOJĄ, MOCNIEJSZY
JESTEM CIĘSZĄ PODAJ-
CIE MI ZBRÓJĘ”.

Adam Mickiewicz

Ofenzywa przeciw Niemcom

Ameryka znosi ustawę o neutralności

Produkcja samolotów na stopie wojennej

WASZYNGTON, 19. 3. Na mocy decyzji sekretarza skarbu na produkty niemieckie nałożone zostały dodatkowe opłaty celne w wysokości 25 procent.

W kołach międzynarodowych zarządzenie to uważają za pierwszy objaw amerykańskiej ofenzywy gospodarczej przeciwko niemieckiemu systemowi gospodarczemu, który polega na kontroli handlu zewnętrznego i operacji walutowych. System ten gwarantuje eksporterom niemieckim subwencje, przekraczające jedną trzecią wartości towarów.

Należy przypomnieć, że sprawa ta przedstawiona została prezydentowi Rooseveltowi przez sekretarza skarbu Morgenthau'a w dwóch memoriałach: z 28 listopada 1938 r. i 20 stycznia 1939 roku.

NA STOPIE WOJENNEJ

WASZYNGTON, 19. 3. Według oświadczenia kół rządowych, Stany Zjednoczone postawią obecnie produkcję samolotów i wyszkolenie pilotów na stopie wojennej.

Nowy program umożliwi wy-

kolenie 20 tysięcy studentów rocznie.

ANULOWANIE USTAWY O NEUTRALNOŚCI

WASZYNGTON, 19. 3. Senator Pittman złożył na w poniedziałek w prezydium senatu projekt ustawy o anulowaniu ustawodawstwa o neutralności.

Projekt przewiduje, że prezydent będzie musiał w ciągu 30 dni od otwarcia konfliktu określić państwa, biorące udział w tym konflikcie.

Określenie to pociąga za sobą automatycznie:

1) zakaz przewożenia przez statki amerykańskie pasażerów i towarów, pośrednio czy bezpośrednio do krajów wskazanych,

2) m. żność dla stron, biorących udział w wojnie, zapobiegania się w Stanach Zjednoczonych we wszystkie produkty łącznie z materiałem wojennym, pod warunkiem zapłaty za nie gotówką i przewożenia ich nie na statkach amerykańskich,

3) zakaz udzielania jakiegokolwiek kredytu rządów państw, biorących udział w wojnie,

4) wyjątek od tych reguł uczyniono dla republik amerykańskich, nie zaangażowanych w wojnie poza kontynentem amerykańskim.

Zdaniem kół politycznych, pro-

jekt sen. Pittmana zmierza do działania i do uatwiczenia mu przyznania prezydentowi Rooseveltowi jak największej swobody

Sowiety nie uznają inkorporacji Czech do Niemier

MOSKWA, 19. 3. W odpowiedzi winow ogłosił deklarację, w której zaznacza, że nie może uznać inkorporacji Czech i Moraw do Rzeszy Niemieckiej.

Serdeczne braterskie powitanie żołnierzy węgierskich i polskich

Nieprzyjęte interpelacje

Poseł Dudziński i 19 marca

Nadaje odośnie gen. Sosnkowskiego

Ostatnie posiedzenie Sejmu toczyło się w gorączkowym nastroju, wywołanym nagłym wypadkiem na terenie międzynarodowym. Posłowie już przed posiedzeniem dali wyraz zainteresowaniu swoim odośnie powagi chwili, to też nie dziwnego, że i następnym został wniesiony i na posie-

dzie. Temperaturę podniosło znaczenie przemówienie posła Żeligowskiego.

Jednak pomimo podniesionych nastrojów sytuacja zewnętrzna, nie znalazła właściwego odbicia na terenie parlamentu.

Sensacji jednak nie zabrakło. Dostarczył jej ozonowy poseł Sanojca, który mimo sprzeciwu swego klubu zgłosił do łaski marszałkowskiej interpelację w sprawie zagrożenia granic i ziem Rzeszy „czyżpospolitej”.

Wystąpieniu temu jednak skrzyknął głowę marszałek Makowski, który interpelacji nie przyjął, a

to podobno ze względu na ustępy dotyczące Węgier i na ustępy odośnie „usypiania czujności” narodu polskiego fałszywymi wiadomościami”.

Nieszczęścia chodzą w parze. Toteż ten sam los spotkał i interpelację posła Józwiaka, w sprawie aresztowania korespondenta P. A. T.-a w Pradze.

Nic więc dziwnego, że po odrzuceniu tych interpelacji, cały ciężar dyskusji, która winna być dokonywana w świetle dziennym, przesunął się do kulturów i bufetu.

Tam też wypłynęły nadzieje, odośnie osoby gen. K. Sosnkow-

skiego, po którym spodziewają się, że zjawi się na arenie politycznej już niedługo. Czas pokaze, czy nadzieje te są słuszne.

Ośrodkiem zainteresowań stał się również poseł Dudziński, który zapowiedział w swoim czasie wniesienie projektu ordynacji wyborczej na dzień 17 marca.

Projekt ordynacji posła Dudziński ma już gotowy, dzień 19 marca upłynął właśnie wczoraj, jednak posłowi Dudzińskiemu brakuje kilku podpisów.

Poseł Dudziński nie traci jednak nadziei. Nie jest więc wykluczone, że 22 marca zgłosi swój projekt.

Taki to i „protektorat“

Tarcia między Słowakami a Niemcami

BRATYSŁAWA, 19. 3. Pomiedzy duchowieństwem katolickim a Niemcami o orientacji hitlerowskiej dochodzi w ostatnich dniach często do konfliktów, zwłaszcza na tle wywieszania chorągwi ze swastyką. Npr. w miejscowości Bruck koło Bratysławy kierownik szkoły wywiesił flagę hitlerowską na gmachu szkoły ludowej. Przeciwko temu zaprotestował miejscowy ksiądz, domagając się usunięcia flagi. Kierownik odmówił spełnienia tego żądania i zaalarmował miejscowych Niemców. W związku z tym doszło w gminie do starć pomiedzy zwolennikami księdza a zwolennikami kierownika szkoły. Policja zmuszona była interweniować i zlikwidować zajście.

W Bratysławie doszło do nieporozumienia na tym samym tle pomiedzy jednym z proboszczów a jego wikarym, który bez wiedzy proboszcza wywiesił na plebanii flagę ze swastyką. Proboszcz kazał flagę usunąć.

ATAKI NA KSIEŻY

Ze strony niemieckiej skierowano ostre ataki i pogroźki pod adresem antyhitlerowskich księży, zapewniające, że lud niemiecki odpowiednio zareaguje na ich wystąpienia.

JUŻ ZACZYNAJA

Departament szkolnictwa niemieckiego przy słowackim ministerstwie wydał dzisiaj rozporządzenie, dotyczące programu i charakteru nauczania w niemieckich szkołach w Słowacji. W myśl tego rozporządzenia naucz-

nie musi się odbywać w duchu narodowo - socjalistycznym.

Nauczyciele muszą być dookładnie obznajmieni z zasadami narodowego socjalizmu i być czynni w ruchu narodowo - socjalistycznym.

KOMPLETOWANIE KORPUSU OFICERSKIEGO

Min. obrony narodowej w dążeniu do skompletowania korpusu oficerskiego z osób narodowości słowackiej do dowódców kompanij włącznie zamierza przyjąć do czynnej służby pewną liczbę oficerów rezerwy.

W tym celu min. obrony narodowej wzywa oficerów rezerwy do zgłaszania się na dobrowolne ćwiczenia, po których dokonany

będzie wybór kandydatów na oficerów zawodowych.

W rocznicę Imienin Marszałka Piłsudskiego

W rocznicę imienin Marszałka Józefa Piłsudskiego, 19 marca br. o godz. 9.45 Marszałek Polski Edward Śmigły - Rydz przy dźwiękach hymnu narodowego złożył w imieniu Prezydenta R. P. i własnym na stopniach pałacu belwederskiego wiązanek kwiatów, przepasaną wstęgą o barwach narodowych. Następnie Pan Marszałek oraz obecni członkowie rządu i marszałkowie Senatu i Sejmu uczcili jednominu-

towym milczeniem pamięć Józefa Piłsudskiego.

Po tej uroczystości ks. biskup polowy Gawlina odprawił w kaplicy Belwederu Mszę św. W na bożeństwo tym, na zaproszenie pani marszałkowej Aleksandry Piłsudskiej, wzięli udział obok marszałka Polski, także członkowie rządu.

W ciągu całego dnia liczne organizacje składały wieńce na stopniach pałacu belwederskiego.

Zawieszenie posła Sanojcy

Poseł Sanojca, naskutek zgłoszenia interpelacji mimo sprzeciwu władz Klubu Parlamentarnej OZN, decyzją gen. Skwarczyńskiego, prezesa Klubu, został zawieszony w prawach członka Klubu.

Mamy nadzieje, że posłom nie zależnym przybędzie jeszcze jeden towarzysz, a być może i więcej, bowiem coraz większa ilość posłów zaczyna się czuć niewygodnie w obroży dyscypliny klubowej, zabijającej indywidualność poselską.

Wybuch bomby w Nazarecie Strajki protestacyjne w Palestynie

JEROZOLIMA, 19. 3. Dzień wczorajszy zaznaczył się licznymi

incydentami.

W Nazarecie na skutek wybuchu bomby zarządzono gaszenie światła w nocy. W Ramleh od wybuchu bomby dwie osoby odniosły rany. Jedną z tych osób był architekt szwajcarski Mueller.

W Nazarecie i Tyberiadzie wybuchły strajki protestacyjne.

W przewidywaniu reakcji ze strony żydów, władze zarządziły stan pogotowia policji.

W Nazarecie na skutek wybuchu bomby zarządzono gaszenie światła w nocy. W Ramleh od wybuchu bomby dwie osoby odniosły rany. Jedną z tych osób był architekt szwajcarski Mueller.

W Nazarecie i Tyberiadzie wybuchły strajki protestacyjne.

W przewidywaniu reakcji ze strony żydów, władze zarządziły stan pogotowia policji.

Ofiary

czerwonego reżimu

BARCELONA, 19. 3. Znalaziono tu zwłoki 24 osób: lekarzy, aptekarzy i sanitariuszek szpitala miejskiego, straconych przez milicjantów przed wkroczeniem wojsk gen. Franco.

Złóż ofiarę na F. O. M.

Sens współdziałania

Gościmy w Warszawie przedstawicieli narodów zachodnio - europejskich. Nabiera to specjalnego znaczenia w związku z ostatnimi wypadkami międzynarodowymi. Na tle bowiem tych wizyt występuje jaskrawo tak ważny dziś stosunek Polski do dwóch wielkich mocarstw zachodnio - europejskich.

W dzisiejszym okresie współdziałania między Polską z jednej strony a Francją z drugiej nabiera specjalnego znaczenia. Trzeba tylko sobie jasno zdać sprawę z charakteru tego współdziałania.

Polska opiera i chce opierać własne bezpieczeństwo wyłącznie na własnych siłach. Armia polska w oparciu o siły żywotne narodu może być jedyną gwarantką naszego

własnego bezpieczeństwa. Współdziałanie z państwami zachodu ma zupełnie inne zadania i cele.

W chwili dzisiejszej sprawa zabezpieczenia pokoju w całej Europie staje się zagadnieniem pierwszorzędnym. Utrzymanie pokoju w Europie i utrzymanie w niej równowagi sił jest dla Polski zagadnieniem bardzo ważnym. Sama jednak Polska bez współdziałania z innymi państwami nie będzie mogła tego zadania wypełnić.

I dlatego właściwe załatwienie zagadnień ogólnoeuropejskich zachowanie równowagi i pokoju oto zadania, jakie stoją przed współdziałaniem Polski z Anglią i Francją.

Jesteśmy przekonani, że wypadki, jakie miały miejsce

w ciągu ostatnich szeregu miesięcy przekonały narody zachodnio - europejskie o znaczeniu Polski w układzie sił międzynarodowych. Jesteśmy całkowicie przekonani, że w tych warunkach stosunki między Polską a państwami zachodnimi będą się opierały na właściwych zasadach.

Jeśli zagadnienie związane z utrzymaniem równowagi sił w Europie ma być zapewnione, to nie wolno tego zagadnienia rozpatrywać pod kątem widzenia takich czy innych bloków ideowych. Celem, który powinien łączyć państwa nie powinna być wspólna ideologia, ale wspólny interes utrzymania równowagi sił w Europie. Dlatego też współdziałanie Polski z Anglią i Francją nie może wykluczać współdziałania z innymi państwami, przede wszystkim zaś z Włochami.

Jan Korolec

MARZEC

SLONCE

Wschód Zachód
5-41 17-46

KSIĘŻYC

Wschód Zachód
5-5 17-29

PONIEDZIALEK

Dł. dnia Przybyło
12-5 4-21

Dzisiaj św. Teodozji
Jutro św. Benedykta Op.

TEATR WIELKI: Dziś „Carmen” z Wermińska i Gada. Jutro „Faust” z Noga Wałpurgi.
TEATR POLSKI: Dziś „Wirtuti Militari”
TEATR NARODOWY: Dziś sztuka Wildera „Nasze miasto”.
TEATR NOWY: Dziś dowcipna komedia Gwarda „Wek-end” z Świklińską, Lubieńską, Świerczyńską, Gryf-Olszewską, Wierzejską, Rózyckim, Wesnolowskim, Łuszczewskim i Karowskim.
TEATR MAŁY: Dziś o 8 pp. „Tem Peramenty”.
TEATR LETNI: Dziś o 8 wiecz. głośna komedia Sardou „Madame Sans Gêne” w roz. Niewiarowicza z Eichlerówną w roli tytułowej i Junosza - Stepińskiego w roli Napoleona.
TEATR ATENEUM: O g. 8-jej „Dziewczyna z lasu” Szaniawskiego z Jaraczem, Maszyńskim i Bonacką.
TEATR „8.15”: Dziś „Skowronek” z Szczepańską.
TEATR MALICKIEJ (Marszałkowska): „Pani Bovary” z Malicką. Ostatnie przedstawienie.
MALE QUI PRO QUO: Świetna rewia „Pod parasolem”.

Teatr „MALE QUI PRO QUO”
„POD PARASOLEM”

rewia w 18 wycieczkach z udziałem CHORU DANA, Heleny Grossówny, Stefani Gorskwej, Halisy Kamińskiej, T. Olszy, A. Boguckiego, Ws. Orłowa i B. Wasieła. 2 przedstaw. 7.30 i 10a.

TEATR KAMERALNY: Ostatnie dni komedia „Dom wariatów”.
ROSYJSKIE STUDIO DRAMATYCZNE: „Most” Sarguczowa.
INSYTUT REDUTY (Kopernika 36-40): Pkt. 8.10 w. do 22. Właściciel „Ucieka na przpierekę” Zermoskiego z Osterwą. Dn. 25 b. m. Premiera komedii „Hanecka i duch”, A. Bunscha.
KONSERWATORIUM: W poniedziałek o godz. 20-jej recital fortepianowy Olgi Ilwiczkiej.
CYRK: Codziennie 8.30 wieczór. Międzynarodowy Turniej walki zapasowej - francuskiej o tytuł Mistrza Polski na 1939 r.

KINA CHRZESCJANSKIE

Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży tel. 7.11-25.
HOLLYWOOD: „Pobrali się zawzięcie” na scenie rewia.
ITALIA (Wolska 82): „Pani Walowska”.
KINO PARAFII ŚW. ANDRZEJA: „Pod Twoją Obroną” i „Życie i śmierć Piusa XI”.
KINO PARAFII ŚW. AUGUSTYNA: „Król królów”.
JURATA: „Dla ciebie, seniorito” i „Kalfi Bagdadu”.
KOMETA: „W szponach Monte Carlo”.
MARS: „5 milionów szuka spadkobierców” i „Zaginiona Dżungla”.
MIĘSKIE (Hipocena): „Modelka”.
NAPOLEON: „Trzy walce”.
PANORAMA (Rynek St. Miasta 14): Obrazy z Ziemi Świętej.
PRAGA: „Alarm” i rewia.
PRASKIE OKO: „Profesor Wilczur”.
ROMA: „Miasto chłopów”.
SOKÓL: „Patrol na pustyni” i „Warszawska sytabela”.
STUDIO: „Sierżant Berry”.
ŚWIAT: „Koniec pani Chaney” i „Skrzydła nad Honolulu”.

4.000 parkanów wymaga naprawy

Według ostatnio zebranych danych, liczba parkanów w Warszawie jest b. duża. M. in. w obrębie starych śródm. jest 300 parkanów. Na terenie pozostałych starostw ilość ich przekracza znacznie liczbę tysięcy w każdym. W najbliższym czasie do właścicieli posesji, na których znajdują się parkany, wysłane będą przez władze budowlane nakazy dostosowania ich do wymogów ostatniego rozporządzenia M. S. Wewn. Parkany drewniane przebudowane na przetrwanie, będą tolerowane tylko jako ogrodzenia prowizoryczne na placach niezabudowanych.

Boy skazany w apelacji

Ciekawe szczegóły z procesu w sprawie „Jerozolimy Zburzonej”

Po 8 godzinnej rozprawie w środę i w piątek po 7 godz. rozprawie zapadł, jak to już donosił wyrok sądu apelacyjnego zatwierdzający wyrok sądu okręgowego, mocą którego Boy został skazany na tydzień aresztu z zawieszeniem na dwa lata, 50 zł. grzywny, zapłacenie kosztów i wydrukowanie wyroku w dwóch pismach na koszt oskarżonego. Przedmiotem skargi był ustęp recenzji Boya - Żeleńskiego o zburzeniu Jerozolimy, w której krytyk po siościwej ocenie sztuki zamięsiał insynuację, że Konecnyński wdarł się podstępem do Teatru Polskiego i poparł to szeregiem szczegółów, które okazały się w przewadze sądowym wysłanymi z pałacu. Oskarżyciel prywatny złożył oświadczenie podpisane przez dyr. Szyfmana i krytyków literackich Gęrzyńskiego i Pomirawskiego, że Konecnyński nie wszedł podstępem do teatru, ani dyrekcja nie dała się nabrać, że był jej znany od pierwszej chwili.

W ciągu rozprawy okazało się, że był zorganizowany przeciw sztuce „Zburzenie Jerozolimy”, głupi bojkot literacki i głupi bojkot żydowski - mafii wiadomościowej - jak pisał Karol Irzykowski i że w tym bojkocie odegrał główną rolę Boy - Żeleński. W sądzie apelacyjnym złożył adw. Bitner nadta dowody, które sąd przyjął, że Boy systematycznie znieważa żywych i umarłych, że rzucza się na święte sprawy i że szarga największych w narodzie.

I tak z artykułu byłego wiceprezydenta Warszawy Szpotkańskiego, zamieszczonego w „Przedświecie”, dowiedzieli się sąd, że Boy - Żeleński rzucił insynuację jakoby sztuka St. Szpotkańskiego tylko dlatego została wystawiona ponieważ autor był bratem wiceprezydenta miasta, na co wiceprezydent odpowiedział, że „insynuację taką mógł popełnić tylko dupek albo kanalia - albo w jednej osobie jeden i drugi”. Na tę gwałtowną replikę Boy - Żeleński nie zareagował i wiceprezydent naprzędo czekał na załatwienie sprawy na drodze bojęrowej lub sądowej. Z drugiego dokumentu dowiada się sąd, że Boy - Żeleński napisał recenzję o „Tamym”

Zapolskiej wystawionym w Teatrze Polskim, w której zmieszał z błotem postacie matek płaczących w kancelarii gubernatora w trzesze o los swych synów, zamkniętych w cytadeli warszawskiej. Pisz m. in.: Boy - Żeleński: „Te czarne powłóczyście matki to też koszar. Wolę dzisiejszą mamę, która wróciwszy z danego budzi syna i owiada mu, jak się bawiła, a możemy być pewni, że kiedy ten synalek znajduje się w cytadeli za zabawę w komunizm, potrafi go tam ratować może mniej żławo, ale i z pewnością skuteczniej. Precz z matką przedwojenną. Dać jej amanta i niech się uspokoi”.

Mamy więc błogosławieństwo dla komunizmu i zelizenie matek tego pokolenia, które w bojach krwawych wywalczyły wolność Polski. Okrzyk: „Precz z matką przedwojenną: dać jej amanta i niech się uspokoi, jest potworny”. Czy wydobytą dziś za straszną obelgę puszcza płazem ci wszyscy którym na sercu leży wolność Polski i cześć matek wielkich bojowników? Oto pytanie, które zawisło nad salą sądową.

Z trzeciego dokumentu dowiadujemy się, że nawet Kaden-Bandrowski, najbliższy współpracownik Boya w Akademii Polskiej Literatury pisał o metodach krytycznych Żeleńskiego w „Gazecie Polskiej” w ten sposób: „P. Boy - Żeleński jak widzę z prowadzonej z nim detąd polemiki ma dość szczególną taktykę: uderza kogoś znieczarna pałką po

głowie (chwytek o domach publicznych to gorzej niż pała), a potem gdy uderzony bronić się zaczyna - p. Boy - Żeleński stara się uderzonego wysmiać: że niby to czemu ów uderzony „da się się” - gdy to on, sam On, Boy mędrzec usiłował mu głowę rozwalić”.

Przytoczył dalej adw. Bitner kalumnii rzucane przez Boya na Sobieskiego, m. in., haniebną potwars, że Sobieski to - „najmłodszy Francuzów leniwi przez nich oblacany”. Wyrażenie to jest po prostu uderzonego wysmiać: że niby to czemu ów uderzony „da się się” - gdy to on, sam On, Boy mędrzec usiłował mu głowę rozwalić”.

Rozbiwszy wszystkie sztuczne tezy obrony, adw. Bitner udowodnił, że Boy zastosował do Konecnyńskiego tę metodę, którą stale stosuje w swych recenzjach - metodę spotwarzania, co uchodziło mu dotychczas bezkarnie i dlatego tak się rozczuchwiał!

Wysiłki obrońcy adw. Paschalskiego i Michała Skoczyskiego zawiodły całkowicie. Uciekali się oni głównie do prób ośmieszania oskarżyciela lub tłumaczenia oskarżenia Boya jako metafory lub naśladowanie treści sztuki, gdzie mowa o podstępach Rzymian i Żydów.

Adw. Paschalski, czując, że obrona traci grunt pod nogami, odwołał się do sereza sędziów. Dowodził, że Boy - Żeleński „starze się się”, że „nadeszły dla niego złe czasy”.

Przewodniczył rozprawie sędzia Łuński, komplet orzekający stanowią nadto sędziowie Chechliński i Skawiński.

Możliwość eksportowa do Litwy w dziedzinie ogrodnictwa

W ciągu ubiegłego tygodnia bawiła w Kowniu delegacja polskiego ogrodnictwa dla zbadania możliwości eksportowych na drzewka owocowe i nasiona ogrody do Litwy. Na artykule te zostały już uruchomione nie wielkie kontyngenty wywozowe.

W skład delegacji wchodził inspektor Min. Rolnictwa, Inż. Błaszczak, prezes inż. Hoser i mgr. Girdwojny, dyrektor Zw. Polsk. Zrzesz. Ogrod.

Delegaci odbyli szereg konferencji z reprezentantami litewskiego ministerstwa spraw za-

granicznych, min. rolnictwa, izby rolniczej oraz organizacji Lie tukis i Sadyba.

Zarówno nasiona jak i drzewka mają widok na znalezienie na bywość na Litwie.

Przewiduje się poza tym zaproszenie w ciągu lata wycieczki litewskich do Polski celem pokazania plantacji nasion i szkółek.

Ile zarabają sprzedawcy żydowscy?

Zargonowy „Hajntige Nejes” (35-39) doposi, że w Warszawie mamy około 1.200 żydowskich sprzedawców manufaktury. Na swoją sytuację materialną nie mogą się oni uskarżać, ponieważ zarabiają od 50 do 70 zł. tygodniowo. Znacznie lepiej mają się ci, którzy pracują przy materiałach damskich.

Tyle zarabiają żydowscy sprzedawcy. A ile polscy? To pewnie, że nie osiągają zarobków sprzedawców z ulicy Gęsiej, Nalewek i Bielańskiej.

PAMIĘTAJ O BEZROBOTNYCH NARODOWCACH

W Warszawie nasępowała stopniowo w ciągu 5 lat, 2) nie wydawano w tym czasie nowych koncesyj na uruchomienie dorożek konnych, 3) urządzono kursy samochodowe dla młodych dorożkarzy, aby w ten sposób dać im możliwość przetrwania się z obecnego zawodu do zawodu kierowcy samochodowego; kursy te zdaniem związku winny być utrzymywane przez Zarząd Miejski,

4) przyznano 800 posad w Zarządzie Miejskim dorożkarzom, którzy nie mają ukończonych 45 lat, a są obciążeni licznymi rodzinami; 5) wypłacono po 500 zł. tym właścicielom dorożek, którzy przekroczyli 45 lat.

Postulaty dorożkarzy w sprawie likwidacji dorożek

Związek właścicieli dorożek konnych w Warszawie złożył Kom. Rządu i Prezydentowi miasta obszerny memoriał, w konkluzji którego proponuje, aby 1) likwidacja dorożek kon-

Wzrost produkcji złota spadek produkcji srebra

Światowa produkcja złota wyniosła w 1938 r. 37.73 milionów uncji czystego złota. W porównaniu z r. 1937 produkcja złota wzrosła o prawie 3 miliony uncji. W porównaniu z produkcją z 1929 r. wydobycie złota wzrosło dwukrotnie. Charakterystyczne przy tym, że wzrost produkcji nastąpił we wszystkich krajach produkujących, a więc w Afryce południowej, Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Australii, Nowej

Zelandii, Nowej Gwinei i wreszcie w Ameryce Południowej. Produkcja złow srebra w 1938 wyniosła 269 milionów uncji czystego srebra i wykazuje spadek w porównaniu z 1937 r. o 5 milionów uncji. Od produkcji jednak z 1929 r. jest wyższa jeszcze o 8 milionów uncji. Spadek produkcji jest wynikiem zmniejszonego wydobycia w Stanach Zjednoczonych.

Dostosowanie rozkładu jazdy do potrzeb przemysłu w COP-ie

W Rzeszowie odbyła się konferencja komunikacyjna w celu dostosowania rozkładu jazdy pociągów do potrzeb zakładów przemysłowych w C. O. P.-ie. W

konferencji tej wzięli udział przedstawiciele dyrekcji okr. P. K. P., przedstawiciele fabryk oraz reprezentanci okręgu przemysłowego.

Sfałszował świadectwo kolegi by otrzymać dla siebie posadę

Marian Jagodziński z Ligoty otrzymał od kolegi Władysława Niemczyka z Katowic świadectwo ukończenia szkoły handlowej, by wystarał się dla niego o posadę. Jagodziński mając te świadectwa w ręku, wywabił z nich nazwisko kolegi i wpisał własne, porobił z nich wierztytelne odpisy i przy pomocy tych świadectw uzyskał posadę w Urzędzie Skarbowym oraz skrócono mu służbę wojskową.

sobotę przed Sądem Okręgowym w Katowicach, który skazał go na 1 rok więzienia.

ABC sportowe

Triumf rodziny Marusarzy w biegu zjazdowym o mistrzostwo Polski

W sobotę rozpoczęły się na terenie Zakopanego zawody narciarskie w kombinacji alpejskiej o mistrzostwo Polski.

W biegu panów startowało 83, bieg ukończyło w konkursie 73, poza konkursem 2. Do startu, który odbył się w niedzielę, dopuszczono pierwszych 38.

- Pierwsze miejsce zajął Stanisław Marusarz (S. N. P. T. T.) w czasie 3.57.
2) Schindler Jan (Wisła) 4.01.
3) Zając Marian (harc. kl. nars.) 4.04.
4) Majr Władysław (Sokół) 4.06.
5) Marusarz Andrzej (S. N. P. T. T.) 4.08.
6) Wnuk Mieczysław (Wisła) 4.10.

- Pierwsze miejsce zajął Stanisław Marusarz (S. N. P. T. T.) w czasie 3.57.
2) Schindler Jan (Wisła) 4.01.
3) Zając Marian (harc. kl. nars.) 4.04.
4) Majr Władysław (Sokół) 4.06.
5) Marusarz Andrzej (S. N. P. T. T.) 4.08.
6) Wnuk Mieczysław (Wisła) 4.10.

Dwa rekordy polskie na mistrzostwach piwackich w hali

W sobotę rozpoczęły się na pływalni Akademii W. F. na Bielanach zimowe mistrzostwa Polski w piwaniu.

dem Polski. 400 m st. dow. panów - 1) Jędrzysek (Giszowiec) 5:23.5; 2) Zubowicz (Legia) 5:42.4; 3) Cypel (PZL) 5:46.

Wyniki pierwszego dnia przedstawiają się następująco:
100 m stylem dowolnym panów 1) Bieliński (Legia) 1:05.8, 2) Kuncełman (Klub Międzynarodowy Łódź) 1:07; 3) Bojowy II (Legia) 1:08.6.
300 m st. zmien. panów - 1) Zubowicz (Legia) 4:40.8, 2) Bystron (AZS) 4:42.4, 3) Gumkowski (AZS) 4:59.4.

300 m st. zmien. panów - 1) Pastrorówna (Hakoah) 5:40.6; 2) Matkorówna (Dąb) 5:44; 3) Berlikówna (Pogoń Kat.) 6:15.1.
200 m st. klas. panów - 1) Bollówna (EKS) 3:23; 2) Kowalska (EKS) 3:39.8; 3) Kandłówna (Hakoah) 3:39.8. Czas Bollówny jest nowym rekordem Polski.

100 m st. dow. panów - 1) Bielska (Hakoah Bielsko) 1:18.2, 2) Halierówna (Eks) 1:21.3, 3) Fonfarówna (Eks) 1:28.
100 m st. klas. panów - 1) Heidrich (Dąb) 1:17.0; 2) Rusin (EKS) 1:21.0, 3) Woznicki (PZL) 1:23.0. Czas Heidricha jest nowym rekordem Polski.

W sokołach panów - 1) Sorbianka (Dąb) 23.88; 2) Lipówna (Dąb) 19.52. Poza konkursem Szczepańska z Dąb - 42.12.
Sztafeta 3 x 100 m st. zmien. panów - 1) PZL 3:47.5; 2) Dąb 3:49.8; 3) Legia 3:55.5.
Sztafeta 4 x 100 m st. dow. panów - 1) (EKS) 5:52.5; 2) (Hakoah) 6:07; 3) Pogoń Katowice 6:48.5.

Baworowski bije Boussusa w półfinale turnieju w Cannes

W sobotę na międzynarodowym turnieju tenisowym w Cannes wielki sukces odniósł Baworowski, znajdujący się obecnie w świetnej formie. Pokonał on w półfinale doskonałego Francuza Boussusa 6:1, 5:1, 6:2 i spotka się w finale z Petra.

W grach podwójnych Polacy zostali wyeliminowani w półfinale. Para Jędrzejowska - Baworowski przegrała z parą Lafargue - Tanacencu 6:4, 4:6, 3:6, a para Baworowski - Francuza Boussusa pokonana przez parę Petra - Lesueur 3:6, 4:6.

Baworowski będzie mógł reprezentować Polskę wucharze Davisa

W piątek rozpoczął się w Paryżu doroczny międzynarodowy kongres tenisowy z udziałem przedstawicieli wszystkich państw, grających w tenisa. W pierwszym dniu obrad kongres powziął cały szereg uchwał, z których najważniejsza dotyczyła gry tych państw, które częściowo lub całkowicie wcielone zostały do obszaru innego państwa. Postanowiono, że w przyszłości gracze takiego państwa sami będą określali w barwach którego kraju pragną walczyć. Związek międzynarodowy tenisa w stosunku do takich graczy będzie odnosił się jak do graczy, którzy nie reprezentowali dotychczas żadnego państwa. Dzięki powyższej uchwale rozstrzygnięta została pozytywnie sprawa udziału Baworowskiego w polskiej drużynie Davis-Cupowej.

Warszawa pokonała Berlin w koszykówce

W sobotę wieczorem odbył się w Warszawie międzynarodowy mecz koszykówki pomiędzy reprezentacjami Warszawy i Berlina. Zwyciężyła Warszawa w stosunku 84:36 (19:9). W niedzielę odbędzie się między państwowy mecz koszykówki Polska - Niemcy.

Wacław Zaleski

Konieczność dekoncentracji przemysłu

Zabezpieczyć warunki rozwoju dla drobnego przemysłu i rzemiosła

Dr. Roman Górecki — prezes Banku Gospodarstwa Krajowego wygłosił przez radio dnia 6 bm. przemówienie, w którym omawiając szeroko podstawy uprzemysłowienia kraju, powiedział między innymi:

„Należy zatem zabezpieczyć dla średniego i drobnego przemysłu oraz dla rzemiosła właściwe warunki rozwoju technicznego i gospodarczego, stawiając jako zasadę nie koncentrację wytwórczości przemysłowej w wielkich przedsiębiorstwach, a racjonalną decentralizację wytwórczości w oparciu o silne gospodarstwo średnie i drobne warstwy przemysłowe i rzemieślnicze. W rozwinięciu tej zasady należy przy opracowywaniu wszelkich planów uprzemysłowienia kraju uwzględnić w niej z góry zakres produkcji przeznaczony dla średniego i drobnego wytwórczości i rzemiosła.”

Przecieram oczy, czy mnie wzrok nie myli? Czyż to ten sam generał Górecki, który przez tyle lat na tym że co i dziś stanowisku pędzi rydwanem gospodarki polskiej — akurat... w przeciwnym kierunku?

Więc jakże? Dziesięć lat szary pałac na zbiegu Alei Jeruzolimskiej i Nowego Świata pracował nad koncentracją przemysłu, subsydiując niezdrowe wielkokapitalistyczne przedsiębiorstwa o kapitale przeważnie zagranicznym i żydowskim, rekinów żyjących z premii eksportowych i ulg podatkowych (wiemy jak się robi premie eksportowe. Jaki kapitał uciułał sobie z tych premii bekoniarz Robinson?), niszcząc nieliczne drobny przemysł, rzemiosło, sprowadzając chałupnictwo do roli niewolnicztwa.

Dziesięć lat uczono ludzi chodzić na rękach w imię wyższych celów — podwignięcia Polski gospodarczo, — a teraz z taką samą pewnością siebie p. Górecki oświadcza przez milion głośników, że trzeba chodzić... na no gach.

Kochany doktorze i generale! przesyła Górecki. Cieszymy się

bardzo, że zaczął pan nareszcie tak myśleć, a mamy nadzieję, że i pracować tak jak i my o tem myślimy i myśleliśmy wtedy, gdy pan był przeciwnego zdania, tylko niech pan pomyśli ile stracono dóbr, pracy, pieniędzy, czasu i dobrej woli ludzkiej na takie eksperymenty?

Jeśli trzeba było lat i doprowadzenia stanu średniego prawie do katastrofy, by pan przejrzał — pytamy ile, od dziś poczynając, trzeba lat, by Pan przyswoił sobie te tezy, które my dziś na łamach naszego pisma głosimy?

Może za 5 — 10 lat usłyszymy od Pana przez radio, że:

„Kapitał żydowski uważamy za kapitał obcy, że węgiel w polskiej ziemi należy do Polaków i wara od niego rekinom zagranicznym i wielkokapitalistycznym, że 8 milionów bezrobotnych chłopów ma prawo osiedlenia się w zażydzonych miastach i pan im w tym pomoże eksmitując żydów z centrum na peryferie, że drogi i kanały może budować także te 8 milionów bezrobotnych, że czerwona spódnica zabija handel i inicjatywę prywatną, że żydom będzie odebrane prawo prowadzenia hurtowni itd. itd.”

Panie Dyrektorze Banku Gospodarstwa Krajowego — Pańskim obowiązkiem jest dbać o gospodarke kraju, Pan jest za nią współodpowiedzialny! Niech się więc Pan zdoberdzie, przecież Pan jeszcze nie jest stary, i wysiłkiem woli oraz pracą nad sobą przebedzie lotem błyskawicy przestrzeń, dzielącą Pana od współczesnej polskiej twórczej

myśli gospodarczej, by z wyżyn kamienicy B. G. K. mógł Pan dyrygować naprawdę współczesnymi metodami i realizować naprawdę współczesne tezy gospodarcze.

Wtedy stałby się Pan orłem wskazującym Polsce nowe możliwości i drogi — wtedy ruszyłaby z Panem ławą cała Polska z

takim dynamizmem, że rezultaty i szybkość realizacji byłyby dla Pana prawdziwą niespodzianką, a dla Polski gospodarczej zbawieniem.

A jeśli Pan nam w roku 1939 mówi o konieczności dekoncentracji przemysłu... no... cieszymy się bardzo...

Trybuna przyjaciół i przeciwników

Na obiedzie

W „Nowych wiadomościach ekonomicznych i uczonych“ ukazał się artykuł treści następującej:

Referenci A, B, C i D spotykają się u Stecna i Simskiego na obiedzie.

Referent A. Co za heca wyprawiać z tymi posiedzeniami. Jutro znowu jakaś konferencja w sprawie ulg w taryfach na przewóz maki, a ja chciałem jechać do Zakopanego. Dwa dni przed świętami konferencja, którą to widział? Nie można poczekać? Kelner, karta win.

Referent B. Ale nie irytuj się, to bardzo ważna sprawa. Pamiętaj Dyziu? Służył z nami.

Referent A. A, Dyziu? Ten, ten opowiadaj, Byczy chlop. Co on ma z tym do czynienia? O to reńskie 1915, proszę pana.

Referent B. A dla mnie pieczeń. Referent ekonomiczny związku młynarzy.

Referent C. To on już nie ma posady w gimnazjum? Proszę kaskę.

Referent B. Panie, przecież ja nie zamawiałem reńskiego. Do pieczeni reńskie, czy pan oszalał? Burgund 1915, Durcii! Już nie. On z tą chemią jakos nie bardzo dawał sobie radę. Poradziłem mu, żeby poszedł do młynarzy i nawet pomogłem.

Referent D. Dla Dyzja trzeba coś zrobić, nie ma kwestii. Ale chciałem wam jedno powiedzieć: wniosek o te ulgi popiera pan K. z departamentu produkcji zboża, bo wpadł z tymi oplatami i chwile się. Po co mamy mu pomagać? To nieużyta swinia. Co, weźmiemy maszynkę?... Tak, duża. Kapucynka? Nie, trzy gwiazdki.

Referent A. Tak z tym K. już by trzeba skończyć. Pamiętajm jak mnie na złość przez sześć miesięcy trzy-

mał pod sukmem opnie w sprawie pozwolenia na przywóz kukurydzy. Wicie, ta sprawa z Kaziem... Co, bierzecie trzy gwiazdki? Nie, dla mnie Hennessy... Tak, większa.

Referent C. Melba i niech pan przysię papierosiarza. Kawa później. Pozwól sobie zaznaczyć, że nie jesteście należycie poinformowani. Widziałem wczoraj, jak K. był w Baltii z prezesem L. On jest bardzo mocny i idzie wyżej. Uważajcie z nim. To niebezpieczna zabawa. Odegra się i podpuści Wam taką swinię, że zobaczycie...

Referent B. Pozwól sobie zauważyć, że prezes L. pije z każdym kogo spóka.

Referent C. Może pan już dać tę kawę. Zobaczyć, że mam rację. Potwarzam: uważajcie, żebyście nie wpadli. Ja w tym nie chcę maczać pały.

Referent D. Jestem tego samego zdania. Ale patrzcie, idzie Dyziu. O wilku mowa, a wilk tu. Jak się masz Dyziu. Siadaj i powiedz nam, o co ci chodzi.

Dyziu. Bardzo mi przyjemnie. Panowie już po? No to ja szybko dogonię. Coś przedkiego.

Referenci A, B, C i D. razem: Ale, ale bez handicapów. Wszystko tak samo. Najpierw gin. Tak, tak gin. Nie, większymi, większymi.

Referent C. Więc opowiedz Dyziu panom, jak to było z tą twoją profesorką? Czemuś rzucił? (Krótka relacja Ryzja pomijamy. Po chwili dalszy ciąg obrad.)

Referent A. Tak, tak. W życiu gospodarczym może ci lepiej pójdzie. Mów teraz o co ci chodzi.

Dyziu. Więc słuchajcie. Od pewnego czasu wywożymy duże ilości maki owalanej i płatków żytnich...

Referent B. Czy ty coś nie mylisz? Dyziu. Może być. Dopiero od miesiąca badam problemy młynarskie. Więc, wobec tego, że wywóz maki przez nasze porty zwiększa saldo ujemne w naszym bilansie płatniczym...

Referent B. Dyziu, znowuś krećsz. Dyziu. Zaraz, zaraz. Zadzwoń do Himmelberga, żeby mi tu przysłał notatkę, bo tak z głowy...

Referent A. Dobrze, zczekamy, a tymczasem powiedz mi, czy ty tam dużo masz?

Dyziu informuje. Referent C. Co? Strasznie mało. Wiesz z tymi ulgami sprawa jest niepewna i trochę trudna. Lepiej rzucić te młyny, dadzą ci odpawę, a ja już coś wykombinuję.

Dyziu. A na pewno dadzą? Referent C. Muszą. Himmelberg, zależy ode mnie tak czy tak. Otoż tworzy się międzyresortowa komisja dla badania nowoczesnej organizacji chałupnictwa. To by było niezłe dla ciebie.

Referent B. Nie obiecy, bo wiem, że tam chce pójść Michaś z Kadzetuel. A ponieważ Staś musi się liczyć z dyrektorem P., który lansuje Michaśa, bo swego czasu dał mu komisarke w banku zagospodarowania, więc...

Referent D. Nie przesadzajcie z dyrektorem P. Ja mam komisarke w banku „Oszczędności i Praca”. Jeżeli P. ośmieli się utracić Dyzja to zatrzymam kredyty na drobne warsztaty i

Führer zamiast religii

Hitlerowcy grzęzną dalej w bzdurach

W Berlinie ukazała się niedawno książka p. t. „Stunde des Offiziers (Godzina oficera). Autor, niejaki Hermann Sauer, stwierdza, że nie może być mowy o gotowości i sprawności bojowej oraz o umiowaniu sztabu na drodze bez chrystianizmu, wobec czego zaleca wychowywanie żołnierzy a także i oficerów w duchu czci i miłości do Boga i zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, Syna Bożego.

Jak można było przewidzieć, takie nastawienie nie poszło w smak czynnikom miarodajnym, głoszącym zasady „niemieckiej wiary“. Czołowe pisma partyjne

oświadcza wielkim głosem, że „nie mogą się w milczeniu zgodzić na to, by do fundamentów naszego państwa używano starej zaprawy wapiennej“...

„Das Schwarze Korps“ pisze m. in. w sprawie powyższej książki:

„...religijność żołnierza jest tak dalece związana z najwyższymi dla niego pojęciami o Narodzie, Führerze i Rzeczy, a tym samym z prawdziwym objawieniem woli Bożej, że prywatne rezerwy nauk dogmatycznych nie tu nie wskórają i w niczym nie zmieniają jego stanowiska“.

Dbaj o higienę
Veto
chroni mężczyzn
i zdrowie przyszłych
pokoleń

Sensacyjny wniosek inż. Szczepanowskiego

Odebrać subsydia obcym nafciarzom

Czy zainteresują się tym izby ustawodawcze?

Znany działacz polski na polu walki z obcym przemysłem naftowym, p. inż. Szczepanowski wysłał przed kilkoma dniami do kilkunastu senatorów wniosek, odnośnie budżetów Min. Przemysłu i Handlu oraz Min. Komunikacji, z prośbą o zgłoszenie go do łaski marszałkowskiej.

Niestety wniosek ten nie został przez żadnego z senatorów zgłoszony mimo wielkiej swej wagi. Treść jego przytaczamy:

„Poprawka do budżetu Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwa Komunikacji.

Sumę około dziesięciu milionów złotych, przewidzianą obecnie — jako i dotąd była wypłacana — na rzecz rafinerii naftowych z tytułu częściowego zwrotu — tak zwanej refakcji — opłat taryfowych zapłaconych przez konsumentów produktów naftowych, wyłącza się z budżetu po stronie wydatków — i przekazuje się ją Ministerstwu Przemysłu i Handlu celem jej użytkowania na poparcie wiertnictwa naftowego.

Zaleca się użytkowanie jej przede wszystkim na odtworzenie polskiego stanu posiadania w przemyśle naftowym.

UZASADNIENIE

Ministerstwo Komunikacji, — zatem instancja niewłaściwa dla spraw przemysłu naftowego — wydatkuje corocznie około dziesięciu milionów złotych na poparcie tego przemysłu.

Kwoty te są wypłacane w gotówce poszczególnym rafineriom naftowym, należącym do obcego przeważnie kapitału — pod pretekstem zwrotu części opłat taryfowych zapłaconych przez konsumentów produktów

naftowych. Kwoty te rosną z roku na rok.

Ta forma popierania przemysłu naftowego miała na celu umożliwienie mu prowadzenia intensywnego ruchu wiertniczego. Okazała się ona jednak w zupełności nie celową, gdyż znaczna część odnośnych rafinerii naftowych albo w ogóle nie prowadzi ruchu wiertniczego, albo też prowadzi go w bardzo nikłych rozmiarach.

Celowym będzie natomiast oddanie powyższej sumy budżetowej na bezpośrednie jej użytkowanie dla popierania wierceń naftowych przez Ministerstwo Prze-

mysłu i Handlu — zgodnie z opiniami Państwowego Instytutu Geologicznego i „Karpackiego Instytutu Geologicznego“ w Borysławiu. Dla tego celu należy wyłonić specjalną — nową — organizację polską“.

Wniosek ten, jak zaznaczyliśmy, nie spotkał się z pozytywnym ustosunkowaniem tych senatorów, do których zwrócił się inż. Szczepanowski o poparcie. Wobec tego publikujemy go, by zainteresować nim całe społeczeństwo. Może pod jego presją wniosek ten dostanie się na forum Izby Ustawodawczej i może zagraniczni kolonizatorzy naftowi zostaną pozbawieni dziesięciomilionowego prezentu, który winien być spżytkowany na cele uniezależnienia przemysłu naftowego od wpływów obcych i na nowe wiercenia.

W obawie przed żydami

Gorączkowe starania Alaski

o uzyskanie charakteru 49 stanu

WASZYNGTON, 19. 3. Północno - zachodnie terytorium Ameryki Północnej z półwyspem Alaską, sprzedane przez Rosję Stanom Zjednoczonym za cenę 7.200.000 dolarów w roku 1867, ma się stać 49-tym stanem Stanów Zjednoczonych.

Wpływowe czynniki na Alasce zwróciły się do Waszyngtonu z wnioskiem o udzielenie Alasce pełnego samorządu terytorialnego, jako stadium przejściowego dla definitywnego uznania Alaski, jako 49-go stanu równoprawnego Stanów Zjednoczonych.

W chwili obecnej na czele administracji Alaski stoi gubernator, mianowany na okres 4-letni przez prezydenta Stanów Zjednoczonych. Alaska posiada obecnie parlament złożony z izby i senatu i jest reprezentowana w izbie reprezentantów przez delegata, obieranego na 2 lata bez prawa głosu.

Przyczyną zainicjonowanej akcji, zmierzającej do włączenia terytorium tego do Stanów Zjednoczonych na równych prawach z innymi stanami, są uporczywie obiegające na Alasce pogłoski, ja-

koby rząd Stanów Zjednoczonych rozważał projekt masowego osiedlenia na Alasce emigrantów żydowskich.

Trzy minuty milczenia

w Wielki Piątek

Tygodnik „Catholic Times“ proponuje, by w dzień Wielkiego Piątku o godzinie trzeciej po południu, kiedy Zbawiciel skonał na krzyżu, chrześcijanie całego świata zachowywali 3-minutową ciszę.

Wołyń w hołdzie

J. I. Kraszewskiemu

W roku 1937 zbiegły się trzy ważne rocznice, związane z życiem oraz działalnością literacką i społeczną Józefa Ignacego Kraszewskiego: 125-lecie urodzin, 100-lecie osiedlenia się na Wołyniu i 50 rocznica zgonu.

Daty te minęły jednak w społeczeństwie bez silniejszego odźwięku. Rok jubileuszowy nie przyniósł nawet poważniejszego studium, poświęconego temu pisarzowi.

Wołyń — którego oblicze kulturalne tak wiele zawdzięcza Kraszewskiemu, którego życie umysłowe On niemał przez ćwierćwiecze niestrudzonej pracy wprowadzał z ciasnego podwórka zaściankowości — zaciągnął wo-

bec Niego dług wieczysty. Ten dług wdzięczności stara się spłacić obecnie, organizując szereg uroczystości oraz wydając księgi ku czci J. I. Kraszewskiego.

Organizacją obchodu zajmuje się Wołyńskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Łucku.

Na program uroczystości składają się: uroczyste posiedzenie rady miejskiej m. Łucka, na którym nastąpi nadanie jednej z ulic nazwy im. J. I. Kraszewskiego; także posiedzenie R. M. m. Horochowa i Sarn, jako siedzib władz tych powiatów, na których terenie mieszkał Kraszewski; uroczyste obchód w Gródku pod Łuckiem; siedzibie J. I. Kraszewskiego; dnia 21 maja uroczyste publiczne posiedzenie Wołyńskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk z przemówieniem dr. Juliana Krzyżanowskiego, profesora U. J. K. przy udziale przedstawicieli świata naukowego i literackiego; dnia 21 maja uroczyste odsłonięcie tablicy ku czci J. I. Kraszewskiego na ulicy Jego imienia; obchody i uroczystości szkolne.

Udział żydów w handlu w Polsce

Według danych „Kuriera Poznańskiego“ przedstawiał się on w roku 1933 następująco:

handel wiejski w 41,2 proc. w rękę żydów,

handel miejski w 58,5 proc. w rękę żydów.

Średnio dla całej Polski handel żydowski (podczas gdy żydów jest od 4 do 5 mil.) stanowi 52,5 proc. ogólnej liczby przedsiębiorstw handlowych. Naturalnie chodzi tu tylko o liczbę placówek, bo gdybyśmy zestawili stosunek kapitału handlowego żydowskiego i polskiego go, otrzymalibyśmy cyfry jeszcze tragiczniejsze.

A żydzi wciąż mówią o upośledzeniu kupca żydowskiego i woleją dla niego o. równouprawnienie!

Zatonął w kanale

Samochód z pasażerami

AMSTERDAM, 19. 3. W pobliżu Vreewijk wpadł do kanału i zatonął samochód z 4 pasażerami, podążający do Antwerpii. Żadnego z pasażerów nie udało się uratować.

XII audycja

dawnej muzyki

XII Audycja Stowarzyszenia Miłośników Dawnej Muzyki odbędzie się w dzień urodzin Bacha 21. 3. o godz. 20 m. 15 w Konserwatorium.

W programie: Sonta E i G Bacha na cembalo i skrzypce, Fantazja Bacha na cembalo, Utwory Couperina na cembalo i Sonata Veraciego na skrzypce i cembalo.

Wykonawcy: Irena Dubiska — skrzypce i Schie Michalke — cembalo.

Ojciec mój i matka moja opuścili mnie

W pokojach pełnych słońca porzucone dzieci znajdują schronienie

(Reportaż z Domu ks. Boduena)

Z za grubych murów zakładu, aż tu dolatują wesole krzyki i śmiechy.

— To starsze dzieci bawią się na dziedzińcu.

Na surowym frontonie Domu ks. Boduena widnieje marmurowa tablica z wrytym na niej napisem:

„Ojciec mój i matka moja opuścili mnie, ale Pan przyjął mnie“.

Czarne litery gotyku rżą się głęboko w pamięci. Krótki ten napis tak zwięźle streszcza tragedię kilkuset dzieci przebywających w zakładzie, tak dobitnie mówi o ich opuszczeniu, że w czasie zwiedzania nie mogą się wyzwolić spod jego słów i patrząc na rozbawione twarze dzieci, na rozgorączkowane, płonące główki maleństw z oddziału chorych, mechanicznie powtarzają w myśli „Ojciec mój i matka moja opuścili mnie“.

— I końcowe zdanie „ale Pan przyjął mnie“, mimo, iż widzę doskonale higieniczne urządzenia wnętrza zakładu, który w imię Pana przyjął bezdomne dzieci, mimo, iż widzę celowe rozplanowanie pokoi, dobrą organizację pracy, mimo tego wszystkiego, ostatnie zdanie nie dodaje otuchy.

Bo wszystkie te pokoje, wspólne sypialnie, sale chorych, pomysłowo urządzone jadalnie zbyt nasuwają na myśl wnętrza jakiegos szpitala dziecięcego, czy białych miniaturowych koszar z ładnie urządzonej świetlicami.

Wszystko tam jest, wszystko najlepsze, wszystko wzorowe, lecz to jednak nie dom rodzinny.

Ale jak układa się tutaj życie tym maleństwom spragnionym opieki, troskliwości i pieczy?

CELE I ZADANIA ZAKŁADU

Zakład ks. Boduena przyjmuje

rok rocznie do swych jasnych, białych pokoi około 900 dzieci matek opuszczonych, dzieci porzuconych i umieszczonych przez Wydz. Op. Społ. i Zdrowia Publ. Zarządu Miejskiego, policję, więzienie i inne instytucje.

Przyjmuje je gościnnie, daje opiekę lekarską, mieszkanie, u-

trzymanie i co więcej stara się im stworzyć własny rodzinny dom.

Zakład ks. Boduena przekształcony w 1933/34 r. z instytucji zamkniętej, przeznaczanej niemal wyłącznie do sprawowania opieki nad dzieckiem porzuconym, na zakład o ruchu przepływowym, daje przytułek i opiekę matce opuszczonej wraz z dzieckiem, aż do czasu, gdy bez pomocy zakładu będzie ona mogła zająć się dzieckiem, przyjmując dzieci porzucone, starając się równocześnie odszukać im rodzinę własną, bądź umieścić je w rodzinie zastępczej.

Oto główne cele i zadania Domu, cele do których jego pracownicy dążą mimo piętrzących się na ich drodze trudności i przeszczkód.

ODDZIAŁ ROZDZIELCZY

Dom ks. Boduena składa się z Oddziału Rozdzielczego, z właściwego Domu Matki i Dziecka, szpitalika Dziecięcego oraz opiekuńczego zakładu w Klarysewie dla opuszczonych dzieci w wieku do lat 7.

Zupełnie oddzielnie od zakładu po drugiej stronie Nowogrodzkiej znajduje się Oddział Rozdzielczy t. j. właściwie hotelik dla matek z niemowlętami, gdzie zatrzymują się one na parę dni przed przyjęciem do Centrali Domu ks. Boduena, albo też po wyjściu z zakładu do czasu aż znajdą jakies pomieszczenie.

W kancelarii opiekunka przyzakładowa rozmawia z zapłakaną kobietą, trzymającą parotygodniowe dziecko na rękach.

Typowy wypadek. Służąca, pochodząca z prowincji, rok temu przyjechała do Warszawy, dziecko nieślubne, którego ojciec przy padkowo poznany mechanik nie chce uznać za swoje. Słyszała coś o Domu Boduena, poród odbyła w zakładzie i teraz nie ma się gdzie udać.

Opiekunka przyzakładowa surowym, stanowczym tonem, który działa uspokajająco na biedną dziewczynę wyjaśnia jej co ma robić.

Zatrzyma się tymczasem na Oddziale Rozdzielczym, stąd może wychodzić na miasto zostawiając dziecko pod opieką.

Niech szuka posady na własną rękę i stara się porozumieć z ojcem dziecka, co do sprawy alimentów, jeżeli to wszystko nie da rezultatu, opiekunka przyzakładowa rozpocznie swoją interwencję. W ostatecznym razie może dojdzie do porozumienia pomiędzy rodzicami.

Dziewczyna uspokaja się powoli, jeszcze rozczulona swoją własną niedolą chlipie cicho i pociąga od czasu do czasu nosem.

Przychodzą dwie nowe z miasta. Obie zapłakane, sprawa prawie taka sama.

W hoteliku (jeden duży pokój) obliczonym zaledwie na kilkanaście osób, jest dużo miejsc wolnych. Pośrodku przy stole siedzi parę kobiet cerując i łatając ubrania.

Kiedy wchodzi podnoszą się i patrzą na nas nieufnie. Niby poco przyszły? Patrzeć na cudze nieszczęście, czy jak?

Wychodzimy szybko, jakby ze wstydem.

KWARANTANNA

Matki i dzieci przybywające do Domu ks. Boduena muszą odbyć przymusową 3-tygodniową kwarantannę, w czasie której lekarz bada, czy nie rozwija w nich, czy dzieciach jakaś zakaźna choroba.

Takim samym przepisom podlegają starsze dzieci przywiezione do zakładu.

Przywiezione jednego dnia pozostają w niewielkich pokojach pełnych słońca i praktycznych zabawek z ceraty. Tutaj przez trzy tygodnie odbywają swoje pierwsze w życiu rekolekcje. Rzadko jednak zachowują się prawdziwie pobożnie.

Osamotnione, odwiedzane tylko parę razy dziennie przez przy-

noszącą jedzenie pielęgniarkę i lekarza, pełne jeszcze wspomnień o swoim cudzym domu pełnym gwaru i ciepła, tak różnym od tego białego pokoju ze szklanymi drzwiami, wychodzącymi na okrytarz, nudzą się strasznie.

Niech się tylko trafi młodociany „jegomość“, zdrowy, silny, o gorącym temperamentem — pół pokoju zdemolowanego.

Tu dwóch chłopców czubi się jak koguciki. Poszło zdaje się o czerwoną lalkę.

W tym pokoju cichutko; cztery dzieciaki rozsiadły się przy stoliku jakby do brydża, jedno rysuje coś palcem na stole, reszta podparłszy ciężkie głowy na rękach дума głęboko. Może o swoim losie?

REKONWALESCENCJA EWY

Przez zamknięte drzwi oglądamy pokoje niemowląt, do których wstęp jest dozwolony tylko z maską na twarzy. W jednej salce widzi zytą lekarską. Biała kornet siostry i fartuch pielęgniarki, troskliwie pochylają się nad łóżczkiem.

Dalej, pusta o tej porze sypialnia matek, łazienka, pokój gdzie instruktorka uczy matki szycia, cerowania i reszcie w innym zupełnie budynku, miło ozdobionym ślicznymi wycinankami na ścianie, jasny, wesóły pokój — to dziecinna klinika wewnętrzna.

Tutaj, w łóżecku, stojącym przy samym oknie, odbywa swoją rekonwalescencję, ulubienica ulubienica wszystkich, 2-letnia Ewa.

Była bardzo ciężko chora (zapalenie płuc) i czarne błyszczące gorączką oczy widziały schyloną tuż nad łóżkiem kościstą twarz śmierci.

Gorączka spadła i niebezpieczeństwo minęło. Ewa czuje się coraz lepiej, już nawet siada na pościeli, ale nie uśmiecha się teraz jak przedtem. Przeważnie patrzy w świat ogromnymi, czarnymi oczyma. Być może zdaje sobie sprawę z okrucieństwa losu (matka rok temu jeszcze tak bardzo ją kochała, przed miesiącem porzuciła samą na ulicy), być może że z przerażającą jasnością zdaje sobie sprawę z nikłości życia, które byle choroba tak łatwo może przerwać, bo patrzy przed siebie smutnym, surowym wzrokiem człowieka, który wiele przeszedł i mało radości od życia się spodziewa. (m. s.).

Z teatru o teatrze

Wspaniała Carmen

Niedawno, ruchliwa dyrekcja Opery Warszawskiej, starając się, co przynależało, zapewnić obiektywnie, o dobór repertuaru wznowiła wspaniałą operę Bizeta „Carmen“, powierzając rolę tytułową bawiającej gościnnie w Warszawie p. H. Nicolaidi.

Carmen w wykonaniu p. Nicolaidi była zupełnie odrębna od widzianych ostatnio na naszej scenie. Jej piękny, wspaniale postawiony głos, pełna wyrazu, spokojna gra stawia p. Nicolaidi w rzędzie znakomych śpiewaczek i najlepszych odtwórczyń „Carmen“.

Również doskonały był p. Dubrowski (gościnnie), jako Escamillo. Natomiast don Jose w wykonaniu czy to

p. Golebiowskiego, czy p. Perkwiczyza pozostawia co najmniej wiele do życzenia.

Partię Micaeli wykonała p. Zofia Tokarzewska. Jej ciepły i piękny głos przypominał do złudzenia głos znakomitej Cerri Caroli, Micaela p. Zofii Tokarzewskiej była prosta i szlachetna w wyrazie. Szkoda, że tę utalentowaną śpiewaczkę tak mało widzialiszmy w bieżącym sezonie na scenie.

Młody chór po raz pierwszy śpiewający podobno tę operę nie zawiodł. Starszy był natomiast balet.

Operę prowadził wprost brawurowo p. B. Fyllia, obdarzony naprawdę wielkim talentem kapelmistrzowskim. (m).

Sztompka w Poznaniu na koncercie szopenowskim

Z inicjatywy wojewody poznańskiego Maruszewskiego, odbył się koncert w t. zw. sali Napoleńskiej w gmachu województwa. Był to wieczór poświęcony Szopenowi. Na program o bardzo wysokim poziomie, złożyło się przemówienie Stanisława Wasylewskiego, odczyt o twórczości Szopena wygłoszony przez Witolda Hulewicza oraz wykonanie szeregu utworów Szopena przez Henryka

Sztompkę. Nastąpił był bardzo podniosły. Wśród zebranych oprócz wojewody Maruszewskiego z małżonką, byli obecni ks. biskup Dymek, generałowa Knollowa, gen. Wiadz. przedstawiciele ziemiaństwa, świata naukowego z prof. Demblińskim na czele, przedstawiciele mieszczaństwa z prezesem I. P. H. Kamińskim na czele, kole arty- styczne, literackie i t. d.

Kronika kulturalna

Z I. P. S-u

W przedostatnim dniu trwania wystawy malarzy łwowskich i stowarzyszenia artystów grafików „Ryt“, t. j. w poniedziałek 20 b. m. wstęp do Instytutu Propagandy Sztuki będzie dla wszystkich bezpłatny.

W dniu tym wystawa otwarta będzie od godz. 10 do 18-ej. Specjalni przewodnicy udzielać będą zwiedzającym objaśnień.

SUKCES ŚPIEWAKA POLSKIEGO

Na raucie w jednym z arystokratycznych salonów rzymskich, wystąpił ostatnio z powodzeniem młody tenor polski łódzianin Eugeniusz Szumpich, uczeń Astolfa Pescia, profesora klasy śpiewu Królewskiego Konserwatorium w Rzymie.

Obecni na raucie przedstawiciele świata muzycznego rokuja polskiemu artyście karierę.

MANIFESTACJA SOLIDARNOŚĆ PANSTW BALTYCKICH

W Kownie odbyło się zebranie przewodniczących Towarzystw Zbliżenia między państwami bałtyckimi. M. in. wyznaczony został termin otwarcia dorocznego kongresu tych towarzystw na dzień 9 czerwca w Kownie.

W tym czasie zorganizowany zostanie „tydzień bałtycki“. W tej manifestacji solidarności państw bałtyckich ma wziąć udział 300 organizacji.

MAUZOLEUM GABRIELI D'ANNUNZIO

W pierwszą rocznicę śmierci Gabriela D'Annunzio odbyło się w Gardone uroczyste położenie kamienia węgielnego pod wspaniałe jeszcze za życia poety, przez niego samego skomponowane, mauzoleum. Uroczystego aktu dokonał w imieniu rządu włoskiego min. Solmi, przewodniczący fundacji imienia D'Annunzia, podnosząc w przemówieniu zasługi D'Annunzia nie tylko jako poety i bohatera, ale przede wszystkim jako wielkiego patriotę.

Mauzoleum składać się będzie z trzech kondygnacji, oddzielonych od siebie pasmami drzew oliwkowych. Na szczycie najwyższej z nich, otoczonej gajem cyprysów, stanie póród wielkiego basenu, wypelnionego wodą z rzeki Piave, piękny sarkofag z czerwonego porfiru, w którym spocznie na wielki ciało poety-bohatera. Dokoła, pod poszczególnymi lukami rzymskimi, wykutymi z kamienia miejscowego, pochowane zostaną szczątki dziesięciu najbliższych mu towarzyszy-legionistów fumińskich.

NAJWIEKSZY SARKOFAG NA ŚWIECIE

W Salonikach podczas prac wykopaliskowych odkryto sarkofag, uznany przez archeologów za największy na świecie. Zdobia go plaskorzeźby przedstawiające walki amazonek.

Jad żmii

powoduje 1z-w en e

U pracowników, zatrudnionych w laboratoriach, przygotowujących antytoksyny z jadu żmij zaobserwowano charakterystyczne objawy. Po kilku miesiącach pracy w laboratoriach okazuje się najpierw zwiększony wysięk z nosa, później łzawienie. Objawy te ustępują prawie natychmiast po przeniesieniu do innej pracy.

Jak się okazuje, przyczyną tych objawów jest obecność w jadzie żmii lotnej, drażniącej substancji, która atakuje błony śluzowe oczu i nosa. Substancja ta łatwo się rozpuszcza w eterze.

(D. c. n.).

J. F. WITTKOP

82)

NIKOMU NIEZNANY PAN BROWN

Powieść współczesna

Autoryzowana adaptacja Eugeniusza Śaluckiego

Soederlund uniósł brwi.

— Ach, tak?!... — powiedział przeciągle.

— Ani spostrzegłem, jak się pisklę opierzyło. Lada dzień wyfrunie z gniazda—dokończył w myśli. — Czyżby Kols?... Trochę za prędko, ale trudno — duch czasu! Zresztą jeśli nie Kols, to pewnego dnia kto inny mi ją sprzątnie...

Rozumiał, że to jest nieumiknione, — jednak w głębi serca był trochę zazdrosny o swoją Brygidę.

Dziewczyna wyjęła paszport. Anastazio jej opowiadał, że wyjeżdżając z Paryża, pozostawił w hotelu wszystkie rzeczy, z wyjątkiem żółtej walizki, którą pan Soederlund polecił jego osobliwej opiece. Przejrzała zawartość walizki i wśród różnych dokumentów znalazła paszport zagraniczny wuja z wizami niemal wszystkich państw Europy Zachodniej. Podróżując dużo z wujem, zdążyła się przekonać, że w obecnych czasach człowiek bez dowodu osobistego jest niczym i dlatego udając się do Paryża, na wszelki wypadek wzięła paszport wuja.

— Za parę dni wyjadę z Paryża. Chcesz ze mną jechać? Odwiedzisz przyjaciółkę babci, panią Hildę Reingraff. Już kilka lat jej nie widziałaś. Prawdopodobnie u niej zamieszkamy. Zatelefonuję jutro rano.

— Do Berlina? — powtórzyła Brygidą i znów się oblała gorącym rumieńcem.

— Zdaje się, nie masz wielkiej chęci?

— Owszem... — odparła przeciągle, starając się nadać głosowi jak najbardziej przekonującą obojętność, co, nawiasem mówiąc, zupełnie się nie udało.

Ze swojej strony też się zdziwiła ogromnie, gdy się dowiedziała, że dziś na obiedzie będzie z nimi jeszcze jedna pani. Obrzuciła wuja lodowatym spojrzeniem, w którym było też trochę zazdrości, lecz dziecinnej i zupełnie podświadomej.

Pojechali po Aniëlę.

Wieczór już zapadł, na ulicach paliły się latarnie. Niebo srebrzyło się jeszcze, ale cienie już były czarne. Sztuczne światło klóciło się z gasnącym dniem, na tle połyskującego widnokręgu lampy wisiły w powietrzu jak zielonawe niedojrzałe owoce.

Piękny wieczór wywabił na ulice tłumy publiczności.

Soederlund znał skromną przyzwoitą restaurację na wyspie św. Ludwika. Ogródek otoczony kasztanami schodził do brzegu Sekwany.

Poszli pieszo: na lewym ramieniu wisiła Brygidą, prawe ramię Soederlund podał Anieli.

Młode kobiety przywitały się z pewną powściągliwością. Obie zajęły jakby wyczekującą po-

zycję. Soederlund to wyczuł od razu i manewrował tak, że wkrótce zaczęły rozmawiać. Słuchał z zadowoleniem, jak się dzieliły wrażeniami o Florencji, którą Aniela zwiedziła ubiegłej jesieni wraz ze starą hrabiną — od czasu do czasu wtrącał swoje uwagi. Chciał doprowadzić do jak największego zbliżenia między nimi, gdyż kto wie, czy w bliskiej przyszłości...

Zżył się dawno z myślą, że zaprosi Aniëlę do Sorrento, oczywiście, po zlikwidowaniu wszelkich stosunków z mężem, co uważał za jedyne jej zbawienie. Przewidywał szereg trudności w związku z ostatecznym załatwieniem tej sprawy, przypuszczał bowiem, że ze strony Anieli nie będzie miał wydatnego poparcia.

Jednak był pełen ufności w pomyślność swoich poczynañ, obawiał się tylko, że Aniela odchodzi ciężko spotkanie z mężem, zwłaszcza gdy się dowie, że po ucieczce z Polski przebywał stale z Rowelową i że w ciągu dwóch lat nie znalazł czasu, by do niej napisać przynajmniej i w jakikolwiek sposób upozorować swoje postępowanie. Aniela musi się przekonać, że Morzeński nie jest wart jej miłości i że od dawna nic jej z nim nie łączy oprócz wspólnego nazwiska. Powinna stosunkowo lekko znieść bolesne rozczarowanie, mając przy sobie bezgranicznie oddanego człowieka, który ją podtrzyma i nie dopuści, by się załamała — jednym słowem Soederlund był dobrej myśli, a piękny wieczór sprzyjał jak najlepiej pogodzie jego ducha.

Radio w żegludze morskiej zapewnia bezpieczeństwo i sprawność

Dawniej, kiedy jeździło się po morzach na romantycznych żaglowcach, każda wyprawa bliższa czy dalsza była w pewnej mierze podróżą w nieznane. A co dopiero jazda przez ocean lub dalej jeszcze, gdzie na egzotyczne morza, ledwo wykłniętą drogą do Indii, na Sumatrę lub nad brzegami Pacyfiku.

ODCIĘCI OD ŚWIATA
Określ, wyszedłszy z portu, zdany był całkowicie niemal na łaskę losu. Kompas, gwiazdy migocące na niebie — oto jedyni przewodnicy żeglarzy.

Na długie tygodnie, czasem na miesiące nawet tracił on kontakt z lądem i słońce po wodnej pustyni, samotni i odcięci od świata zdani byli tylko na własne sily. Mogli nieraz tygodniami błąkać się po morzach, błądząc we mgle, walcząc z wiatrem i burzą.

BOZWOJ TECHNIKI OKRĘTOWEJ
Czy dziś możliwe jest, by taka np. „Queen Mary” mogła zabłąkać się na Atlantyku? Sama myśl o tym wydaje się zabawna. Technika okrętowa uczyniła w ciągu ostatnich kilku dziesiątków lat tak olbrzymie postępy, że dziś statki dają sto procent bezpieczeństwa swym pasażerom, nie mówiąc o szybkości, komforcie, wygodach i rozrywkach.

Ale to nie wszystko. Dziś statki, płynąc po morzach dalekich, mają łączność z lądem. Już nie tylko kompas i gwiazdy, jak przed wiekami, i nie tylko doświadczenie i pewien sui generis instykt morski dowódcy, kierują drogą i losami okrętu.

ROLA RADIA
Cóż daje radio okrętom? Nie mówimy o tak znanym, nawet dla każdego lądowego szczerza sygnale S. O. S. Coraz rzadziej okręty potrzebują się do niego uciekać. Bliższa jest już chwila, kiedy ten sygnał wołający „Ratujcie nasze dusze” — stanie się takim samym anachronizmem, jak w nowoczesnym gmachu teatralnym strażak w złotym kasku i z toporkiem u pasa, przycupnięty na krzeselku za kulisami.

Radio ma daleko ważniejsze zadanie. Nie chodzi o leczenie chorób, ale mówiąc językiem medycznym, o jej zapobieganie, o stworzenie dla nawigacji maximum bezpieczeństwa i sprawności.

Obecnie statek, znajdując się na środku oceanu, może w każdej chwili porozumieć się z dowolnym punktem lądu. Depesze, rozmowy, zlecenia handlowe, rozkazy, mel-

dunki — wszystko to w ciągu kilku minut może być przekazane drogą radiową. Na stynnej „Normandie” wystarczyło podnieść słuchawkę radiofonu w swej kabine, aby po kilku chwilach rozmawiać swobodnie z Paryżem.

REGULARNOŚĆ
Wreszcie — czas. Dla każdego statku na morzu to sprawa pierwszorzędnej wagi. Nie chodzi tu o rekordy szybkości, ale o tak ważną regularność w komunikacji. Dla nadawania więc drogą radiową sygnałów czasu istnieją specjalne radiostacje, jak w Nauen, w Paryżu i inne.

W MGLI
Mgłą to największy wróg marynarzy i lotników. Dezorientuje, przysłania pole widzenia, myli drogę, może być przyczyną wielu katastrof. Ież to razy po dłuższym błądzeniu we mgle trudno jest określić położenie statku. Wówczas marynarze uciekają się znów do pomocy radia.

Przy pomocy okrętowej stacji odbiorczej można ustalić kierunek w jakim nadaje dwie radiostacje nadbrzeżne. Znając kierunek tych dwóch radiostacji można na ich przecięciu określić punkt położenia statku i wyznaczyć go na mapie. To jeden sposób.

Jest i drugi. Statek nadaje sygnał omówiony do któregoś z radiostacji nadbrzeżnych, prosząc o określenie mu gdzie się w tej chwili znajduje. Taką łączność można utrzymywać oczywiście i z innymi statkami na morzu.

„RADIOFARY”
I wreszcie najciekawsze może, t. zw. radiofary. Są to latarnie radiowe, które nadają swe sygnały albo wprost do statku, albo też w pewnym określonym kierunku. Radiofary te — to prawdziwy pilot radiowy. Kierując się ich wskazówkami okręt może równie bezpiecznie lawirować pomiędzy wysepkami i mieliznami przy wejściu do portu, jakby miał na pokładzie prawdziwego pilota.

Ież więc przyszłość oddaje radio marynarzom. Dla o ich bezpieczeństwo, toruje im ścieżki po wodnych przestrzeniach, ułatwia

komunikację z lądem. Nie miał tych wszystkich wygód Krzysztof Kolumb, płynąc w poszukiwaniu drogi do Indii, ale od tego czasu wiele się zmieniło. Świat się nie rozszerzył, lecz zyskał na głębi.

Przygotowanie gospodarstw domowych do obronności kraju
Uchwały Zjazdu Zw. Pań Domu

Na ostatnim odbytym ogólnopolskim zjeździe Związku Pań Domu, o czym donosiliśmy, poświęconym sprawie przygotowania pań domu i gospodarstw domowych do obronności kraju, uchwalono m. in., że należy przeskoczyć wszystkie członkinie Związku we wszystkich oddziałach:

- 1) na praktycznych kursach obrony przeciwlotniczo - gazowej, uwzględniających najprostszą dostępną dla każdej gospodyni sposoby uszczelniania mieszkań, chronienia produktów żywnościowych, zaopatrzenia mieszkań i rodzin w potrzebne środki, materiały i przedmioty,
- 2) na praktycznych kursach ratowniczych obejmujących m.

5 lat więzienia za pobicie księdza

Przed Sądem Okręgowym w Łomży toczyła się ostatnio sprawa przeciwko Władysławowi Siwce, oskarżonemu o napad i pobicie księdza Kapkowskiego. Po rozpatrzeniu sprawy Sąd wydał wyrok, mocą którego zamachowiec skazany został na 5 lat więzienia.

B. starosta pod kluczem za pobieranie łapówek

Przed sądem okręgowym w Białymstoku stanął b. wicestarosta nowogrodzki i zastępca naczelnika wydziału społeczno - politycznego nowogrodzkiego Urzędu Wojewódzkiego, a ostatnio referent karny białostockiego Starostwa Powiatowego, żyd z pochodzenia,

Kazimierz Borwicz, oskarżony o pobieranie łapówek i dokonanie szeregu nadużyć w czasie czynności służbowych.

Borwicz skazany został na 9 i pół lata więzienia z pozbawieniem praw obywatelskich na lat pięć. W tym samym procesie skazani zostali wspólnicy Borwicza, żyd Dawid Kagan na 2 lata więzienia za pośrednictwem w doręczaniu łapówek, Samuel Zbenowicz za te same czynności na półtora roku więzienia oraz 9 kupców żydowskich, którzy płacili Borwiczowi łapówki po 8 miesięcy więzienia z zawieszeniem na 3 lata.

Komitet Wykonawczy Stronnictwa Pracy

W związku z sytuacją zagraniczną Polski Stronnictwo Pracy zwołało na wtorek, 21 marca b. r., o godz. 16-ej, posiedzenie Komitetu Wykonawczego. W posiedzeniu weźmie udział prezes Rady Naczelnej Stronnictwa, gen. Józef Haller.

Zamknięcie piekarni żydowskich w Stoczku

(jk) W miejscowości Stoczek (pow. łukowski) w sklepach żydowskich, znajdujących się tam w olbrzymiej większości, panowały opłakane warunki sanitarne. Ostatnio władze sanitarne przyłączyły do energicznej walki z tym stanem rzeczy. Przed kilku dniami dokonano lustracji 13 pie-

karni i sklepów z pieczywem, w wyniku czego zamknięto natychmiast 3 piekarnie, a 6 zakwalifikowano do likwidacji. Pozostałym piekarniom wyznaczono krótsze terminy do przystosowania ich pod względem technicznym do nowoczesnych wymagań.

Kupiectwo niemieckie przyjeżdża z rewizytą do Polski

W końcu marca przybywa do Polski wycieczka czołowych przedstawicieli kupiectwa niemieckiego i sier goszczących. Goście z Niemiec odwiedzą najpierw Poznań, po tym przyjadą do Warszawy, wreszcie udadzą się do Krakowa i Katowic.

Podczas pobytu w Polsce przedstawicielom niemieckiego kupiectwawarzyszyć będzie dyrektor Nacz. Rady Zrzeszeń Kupiectwa Pol., poseł B. Sikorski.

Przychodnia dla zniekształconych została uruchomiona w stolicy

Przy II klinice chirurgicznej Uniw. J. Piłsudskiego w Warszawie (Elektryczna 12) została uruchomiona przychodnia dla zniekształconych. Przychodnia ta jest przeznaczona dla niezamożnych chorych z wszelkiego rodzaju nabytkami i wrodzonymi zniekształceniami twarzy, nosa, uszu, pierś, brzucha i t. d.

Przychodnia czynna będzie na rezerw srody od godz. 11 do 12. Przychodnia ma za zadanie: 1) se-

Kardynał kanadyjski na Jasnej Górze

CZĘSTOCHOWA, 18. 3. W sobotę o 8-ej rano przybył do Częstochowy na Jasną Górę ks. kardynał Villeneuve z Kanady. Do stojącego gościa powitali przed wejściem do nawy jasnogórskiej ordynariusz częstochowski ks. biskup Kubina w towarzystwie przeora klasztoru.

Kardynał Villeneuve odprawił Mszę świętą przed cudownym obrazem, a następnie zwiedził Jasną Górę. Po kilkudniowym pobycie kardynał Villeneuve wyjadzie do Lublina skąd po dwudniowej wizytacji Ojców Oblatów, powraca do Kanady.

Nie wolno zalepać afiszy przed wyborami we Lwowie

W związku ze zbliżającym się terminem wyborów, starostwo grodzkie we Lwowie opublikowało apel o nieumieszczanie na murach kamlenie afiszy wyborczych oraz napisów i hasel. Sta-

rostwo wzywa społeczeństwo do walki z tego rodzaju zanieczyszczeniem miasta, zapowiadając surowe ściganie winnych wykroczenia.

Matura przed 31 maja w szkołach męskich i koedukacyjnych

Po uzgodnieniu z ministerstwem spraw wojskowych dnia, w którym młodzież szkół ogólnokształcących, podlegająca poborowi, ma być po egzaminie dojrzałości, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustaliło w bieżącym roku szkolnym termin zakończenia te-

go egzaminu w męskich i koedukacyjnych liceach ogólnokształcących i w istniejących jeszcze klasach ósmych gimnazjalnych na dzień 31 maja. Egzamin dojrzałości w szkołach żeńskich odbędą się w terminie, przewidzianym w regulaminie egzaminów dojrzałości.

Wspólne zrzeszenie kupców branży rolniczej i żelaznej

W wykonaniu jednomyślnych uchwał Zjazdów Kupiectwa Branży Rolniczej i Transytowno-cy co do utworzenia wspólne-

go zrzeszenia branżowego, odbyło się pod przewodnictwem prezesa S.K.P. p. H. Bruna i przy udziale z ramienia dyrekcji S.K.P. p. wicedyrektora H. Patschke, posiedzenie Prezydiów obu zrzeszeń.

Kredyt dla plantatorów tytoniu

Państw. Bank Rolny przyznał w roku bież. 4 mil. zł. kredytu plantatorom tytoniu w Polsce. Plantatorów tych jest około 40 tys. Kredyty są przeznaczane na intensyfikację produkcji, celem podwyższenia dochodowości z jednego ha, z którego dochód obliczony jest na 3 — 4 tys. zł. Kredyty więc użytkowane będą na inspekty, budulec suszarniany, chemikalia, węgiel i t. p. Wysokość pożyczki dla jednego plantatora nie może przekraczać tysiąca złotych na 1 ha plantacji. Na ten więc cel kredyt 4 milionów zł. nie wystarczy.

Jeżeli poza tym w ciągu b. r. P. Bank Rolny uruchomi dalszy kredyt w wysokości 3 mil. zł. na ten cel, łączny więc kredyt dla plantatorów tytoniu wyniesie 7 milionów zł.

Paźar w fabryce Eitingona

ŁÓDŹ, 18. 3. Nocy ubiegłej wybuchł groźny pożar w łódzkiej fabryce N. Eitingona S. A. Ogień powstał w magazynach, gdzie mieściły się znaczne ilości nagromadzonych towarów bawełnianych. Ogień zagrażał przrzucentem się na inne obiekty. Dzięki energicznej akcji straży ogniowej udało się jednak opanować po 4-ch godzinach szalący żywioł. Pastwą plonieniu padły znajdujące się w magazynie towary, wartości kilkudziesięciu tysięcy złotych.

Chleb i praca dla Polaków

RZEMIOSŁO
Do jednej z większych miejscowości kresowych potrzebny jest dobry fryzjer.
Do kilku miejscowości potrzebni są szklarze.
Do jednego z miast woj. poleskiego potrzebny jest rymarz.
Do kilku miejscowości potrzebny jest fotograf.
Do kilku miejscowości potrzebni są czapnicy.
Do kilku miejscowości potrzebni są zegarmistrze - jubilerzy.

RÓŻNE
Potrzeba dwóch współpracowników z kapitałem po 5.000 zł. do powstającej hurtowni kolonialnej.
Piękny majątek można wydzierżawić na 6 lat.
W jednej z miejscowości woj. łukowskiego można wydzierżawić kino.

MOŻLIWOŚCI DLA NOWYCH PŁACÓWEK HANDLOWYCH
Do jednej z większych miejscowości skła stołowego i szybowego.
Do jednej z miejscowości kuracyjnych potrzebny jest sklep kołałnogałanteryjny.

Osoby zainteresowane wyżej wymienionymi ogłoszeniami mogą otrzymać informacje zupełnie bezpłatnie w Związku Polskim, Warszawa, ul. Ordynacka 5 m. 1 lub Poznań ul. Skarbowska 5.

Do jednej z miejscowości woj. lubelskiego potrzebny jest skład z materiałami piśmiennymi.
W jednej z dzielnic Warszawy potrzebny jest koniecznie sklep z materiałami piśmiennymi.
Do kilku miejscowości potrzebne są sklepy z gotowymi ubraniami.
Do kilku miejscowości potrzebne są sklepy se skórami i przyborami szewskimi.
Do kilku miejscowości potrzebne są fabryki wód gazowych.

Interesanci zgłaszający się listownie, proszeni są o podawanie wycinków z gazety, co do placówki, jaką się zainteresowali (z podaniem nazwy pisma i daty). Załatwiane będą korespondencje tylko zgłoszenia z załączonym na odpowiedź znaczkiem pocztowym.

Do jednej z miejscowości woj. poleskiego potrzebny jest skład farb i pokostów.
Do jednej z miejscowości kresowych potrzebny jest sklep galanterii żelaznej, egzystująca zapewniona.
Do jednej z miejscowości podwarszawskich potrzebny jest sklep z naczykami szklanymi i kuchennymi.
Do jednej z miejscowości kresowych potrzebny jest skład apteczny.
W miejscowości kresowej potrzebny jest sklep bławatno - galanteryjny.

ie hnde pomorski płaci podatku obrotowego?
Według prowadzonych przez Związek Tow. Kupieckich na Pomorzu obliczeń handel pomorski zapłacił podatku obrotowego w 1936 r. — zł. 3.542.980, w 1937 r. — zł. 3.555.790. Odpowiednie obliczenia za 1938 r. które uwzględniałyby również granice Wielkiego Pomorza są obecnie dokonywane. Szacunkowo można jednak ustalić, że kwoty wyżej podane urosną do Wielkiego Pomorza o niecały 1.000.000 zł.

RADIO

PONIEDZIAŁEK, 20 MARCA
6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”.
6.55 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty).
7.00 Dziennik. 7.15 Muzyka. 8.00 Audycja dla szkół. 11.00 Audycja dla szkół. 11.15 Koncert (płyty).
11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Audycja pochodniowa. 13.00 Audycja dla kupców i rzemieślników. 13.30 Audycja muzyczna. 15.00 Audycja dla młodzieży. 15.25 Rozwiązanie zagadki historycznej. 15.30 Muzyka obiadowa. 16.00 Dziennik. 16.05 Wiadomości gospodarcze. 16.35 Miniatury kwartetowe. 17.05 Pogadanka. 17.15 Pogadanka. 17.30 Jubileuszowy koncert Chóru Bazyliki Gnieźnieńskiej. 18.00 Audycja dla wsi. 18.30 Koncert rozrywkowy. 19.00 Audycja żołnierska. 19.30 Koncert rozrywkowy. 20.00 Transmisja z uroczystości w Teatrze Polskim w dniu 18. 3. 20.35 Dziennik. Wiadomości meteorologiczne i sportowe. 21.00 Recital klasyczny. 21.40 Nowości literackie. 22.00 Dzieje symfonii. 22.55 Przegląd prasy. 23.00 Dziennik. 23.05 Wiadomości z Polski w języku francuskim.

aktualny. 1.30 Koncert. 2.00 Pogadanka. 2.10 Gra zespołu harmonistów.
WTOREK, 21. III
6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”.
6.55 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik. 7.15 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 11.00 Audycja dla szkół. 11.15 Posenki o rzekach (płyty).
11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Audycja pochodniowa. 13.00 Pogadanka dla młodzieży. 13.30 Skrzynka goślna. 13.50 Muzyka obiadowa. 15.00 Dziennik popołudniowy. 16.05 Wiadomości gospodarcze. 16.20 Przegląd aktualności finansowo - gospodarczych. 16.30 Artykuł o oper. Mussorskiego. 16.50 Odczyt 17.05 Recital fortepianowy. 17.20 Przemówienie mjr. Aleksandra Bobkowskiego. 17.40 Audycja dla robotników. 18.00 Koncert. 18.30 Pogadanka aktu ainala. 20.35 Dziennik. Wiadomości meteorologiczne i sportowe. 21.00 Koncert symfoniczny. 21.40 Audycja. 22.00 Koncert 22.55 Przegląd prasy. 23.00 Dziennik. Komunikat meteorologiczny. 23.05 Wiadomości z Polski w języku niemieckim.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE
17,25 Jubileuszowy koncert Chóru Bazyliki Gnieźnieńskiej. 18,00 Recital klasyczny. 21,05 Recital klasyczny. 22,00 Dzieje symfonii.

NAJCIEKAWSZE AUDYCJE
21,00 Koncert symfoniczny z udziałem France Ellegaard - fortepian. 22,00 Fikcyjny stęski - prof. Władysław Witwicki. 22,30 Wieśla damowe i klasyczny koncert.

WARSAWA II
14,00 Muzyka obiadowa. 14,50 Koncert popularny (płyty). 15,30 Muzyka operowa (płyty). 16,40 Sport. 16,45 Para informacyjna. 16,50 Kącik solistów. 17,10 Pogadanka. 17,30 Życie kulturalne stolicy. 17,40 Muzyka lekka i taneczna (płyty). 18,15 Ludwik van Beethoven. 21,05 Muzyka (płyty). 21,10 Odczyt. 21,30 Koncert. 21,55 Muzyka lekka (płyty). 23,00 Koncert.

WARSAWA II
14,00 Kwintet salonowy. 15,00 Koncert. 15,45 Chór Polskiego Radia. 16,00 Recital organowy. 16,40 Sport. 16,45 Para informacyjna. 16,50 Kącik solistów. 17,10 Przegląd kulturalny. 17,30 Życie kulturalne stolicy. 17,40 Muzyka lekka i taneczna (płyty). 18,15 Wiozór autorski. 21,35 Muzyka lekka i taneczna (płyty). 22,35 Śpiew. 22,55 Antoni Dworzak (płyty).

STACJE KRÓTKOFALOWE
30,00 Dziennik. 20,15 Gra zespołu harmonistów. 20,40 Pogadanka.

STACJE KRÓTKOFALOWE
20,00 Dziennik. 20,15 Gawęda ze słuchaczami. 20,35 „Z wieśniaczką tchniesz”.
0,05 „Z wieśniaczką tchniesz”. 0,25 Audycja 0,45 Dziennik w języku polskim i angielskim. 1,00 Dziennik w języku angielskim. 1,20 Reportaż.

Delegacja słowacka u Hitlera Ważą się losy Słowacji

Znamienne wypadki w Trnawie

BRATYSŁAWA, 18. 3. W sobotę ogłoszono tu komunikat w sprawie rozmów przeprowadzonych przez delegację słowacką w Wiedniu na temat przyszłych stosunków niemiecko-słowackich. Komunikat donosi, że w piątek o godz. 17-ej premier słowacki Tiso w towarzystwie ministrów Tuki, Durczakańskiego i Macha udał się do Wiednia gdzie w obecności ministra spraw zagranicznych Rzeszy von Ribbentropa przeprowadzili rozmowy z Gauleiterem Bürcklem i namiestnikiem Marchii Wschodniej Seyss Inquart'em.

Po tej konferencji która przeciągnęła się do północy, delegacja słowacka przyjęta została przez kanclerza Hitlera w hotelu „Imperial”. Po dłuższej rozmowie z kanclerzem, delegacja słowacka powróciła w sobotę do Bratysławy, gdzie o godzinie 10 rano od-

było się posiedzenie gabinetu, na którym delegaci słowacki złożyli sprawozdanie o przebiegu i wynikach rozmów wiedeńskich. Rada ministrów zbadała sprawę i decyzje jej zostały w sobotę zakomunikowane w Wiedniu.

„Niepodległość” Słowacji

BUDAPESZT, 18. 3. Oficjalne biuro informacyjne donosi z kół berlińskich, że Słowacja zachowa swą niepodległość, lecz będzie połączona z Niemcami unią celną i monetarną.

Polityka zagraniczna Słowacji będzie kierowana przez słowackiego ministra spraw zagranicznych oraz utworzone będą słowackie placówki dyplomatyczne w stolicach państw obcych.

A więc są wojska...

BERLIN, 18. 3. Niemieckie biuro informacyjne z powoła-

niem się na niemieckie biuro prasowe donosi z Bratysławy, iż wojska niemieckie w Słowacji otrzymały polecenie zachowywania się w ten sposób, by niemiecka działalność wojskowa nie naruszyła w żadnym wypadku suwerenności słowackiej.

Znany styl

BERLIN, 18. 3. Z Bratysławy donosi Niemieckie Biuro Informacyjne, że dziś w godzinach poran-

nych na dom, w którym zamieszkuje kierownik niemieckiej partii w Trnawie (około 25 km. na północny wschód od Bratysławy) dokonano zamachu granatem ręcznym. Nikt nie został ranny, jednakże szkody są znaczne. Równocześnie dokonano zamachu również granatem ręcznym na jednego z miejscowych Niemców w Trnawie. Również i ten zamach nie spowodował żadnych następstw.

Niemcy odrzucają

protesty Anglii i Francji

BERLIN, 18. 3. NIEMIECKIE BIURO INFORMACYJNE DONOSI, ŻE ANGIELSKI I FRANCUSKI AMBASADOROWIE DOKONALI W URZĘDZIE SPR. ZA GR. DEMARCHE PRZECIWKO INKORPORACJI CZECH I MORAW. OBU DYPLOMATOM UZDIELONO ODPOWIEDZI, ŻE RZĄD RZESZY NIE JEST W MOŻNOŚCI PRYJMOWANIA TEGO RODZAJU PROTESTÓW.

Wyjazd Hendersona do Londynu Dirksen wezwany do Berlina

BERLIN, 18. 3. Niemiecki ambasador w Londynie von Dirksen został dziś wezwany celem zdania sprawozdania do Berlina.

BERLIN, 18. 3. Niemieckie Biuro Informacyjne donosi: Jak sły-

chy ambasador brytyjski sir Neville Henderson wyjechał dziś wieczorem o godz. 21.25 do Londynu. Na pożegnanie ambasadora stawił się na dworcu jedynie członek ambasady brytyjskiej.

Odpowiedź Francji na akcję Niemiec Parlament obdarzył Daladiera

władzą niemal dyktatorską

PARYŻ, 18. 3. W odpowiedzi na ostatnie posunięcia Niemiec w Europie Środkowej Izba Deputowanych przyznała dziś rządowi Daladiera nieograniczone w praktyce pełnomocnictwa, mające mu umożliwić skonsolidowanie i wzmocnienie sił Francji wobec grożącego jej niebezpieczeństwa.

Pełnomocnictwa powyższe zostały uchwalone w sobotę wieczor-

rem przez Izbę 376 przeciw 262 głosom.

PIASTÓW
opony zwycięzców!

W ciągu debaty, która nie przyniosła zbyt wyraźnych deklaracji, ujawniających tendencję przywódcoś stronniactw tutejszych, zabrali głos m. in. w imieniu opozycji leader socjalistów Blum i socjalista Monnet, a w imieniu prawicy deputowany Marin.

Jak wynika z przebiegu debaty na temat polityki zagranicznej, reakcja Francji na aneksję Czecho-Słowacji jest znacznie słabsza od reakcji Anglii. Tłumaczy się to wzrastającymi we Francji obawami, aby nie spowodować napięcia między Paryżem a Berlinem, które by mogło być wykorzystane przez rząd włoski dla przyspieszenia antyfrancuskich wystąpień. Nie mniej jednak premier Daladier będzie odąd rozporządzał władzą, jakiej w 3-ciej republice nie posiadał dotychczas żaden szef rządu.

Bezpośrednio po uchwaleniu pełnomocnictw przez senat, co nastąpi w niedzielę, rada ministrów uchwali zapewne już w niedzielę wieczór pierwsze dekrety.

Będą one zamierzać przede wszystkim do podniesienia poziomu zbrojeń francuskich, co nastąpi przez ustanowienie kontroli rządowej nad prywatnymi fabrykami materiałów wojennych i zawieszenia ustawodawstwa społecznego w przemyśle zbrojeniowym.

Pełnomocnictwa uzyskane dziś przez rząd Daladiera umożliwią mu również przedsięwzięcie środków militarnych oraz najbardziej drażliwych decyzji politycznych, a w szczególności odroczenia wyborów do Izby Deputowanych przedłużenie obecnych mandatów poselskich.

Urzędowe zaprzeczenia wiadomości

O ultimatum gospodarczym Rzeszy w stosunku do Rumunii

BUKRESZT, 18. 3. W kołach międzynarodowych dementuje się lansowaną zagranicą pogłoskę, jakoby szef niemieckiej delegacji handlo-

wej min. Wohltat złożył miał rządowi rumuńskiemu ultimatywne żądanie, dotyczące ustępstw w dziedzinie gospodarczej.

Sprostowanie to odnosi się do doniesień „Evening Standard”, według których delegacja niemiecka wysunąć miała szereg żądań, domagając się silnego związania gospodarczego Rumunii z Rzeszą. Żądanie to według Evening Standard'u dotyczyło miało surowców rolniczych i nafty rumuńskiej oraz konstrukcji gospodarczej Rumunii. O powyższych żądaniach i odrzuceniu tych żądań zawiadomił miał poseł rumuński w Londynie wczoraj lorda Halifaxa.

W związku z tym korespondent ATE otrzymał z kół międzynarodowych następujące oświadczenie:

„Od szeregu tygodni odbywały się rokowania gospodarcze rumuńsko-niemieckie, które zakończył protokół dodatkowy do traktatu handlowego z listopada 1938 r. Protokół będzie miał charakter czysto techniczny i nie będzie zawierał żadnych sensacji. Delegacja niemiecka Wohltat żadnych ultimatywnych żądań ekonomicznych nie wysuwał a rada koronna w ogóle nie zajmowała się sprawą stosunków ekonomicznych między Rumunią a Niemcami.

Wszelkie pogłoski, jakoby Rumunia zmobilizowała 5 korpusów wobec ultimatum niemieckiego, nie odpowiadają prawdzie. Zwiększono jedynie nieznacznie oddziały nad granicami Rusi Podkarpackiej a to ze względu na utarczki między dywersantami Wołoszyna a wojskami węgierskimi”.

Ambasada rumuńska w Warszawie oraz Niemiecka Służba Informacyjna (D. N. B.) również w formie stanowczej dementują powyższe pogłoski, oświadczając, iż są one pozbawione wszelkich podstaw.

**WKRÓTCE NASTĄPI OTWARCIE
POLSKIEJ WYTWÓRNI KONFEKCJI DAMSKIEJ
WARSZAWA
MARSZAŁKOWSKA 111 m. 3**

Serdeczna manifestacja przyjaźni Na historycznej granicy

Oficerowie węgierscy w gościnie u polskich

SIANKI, 18. 3. Dowódca O. K. gen. Wiczorkiewicz podjął wczoraj w Siankach lampką wina grupę oficerów węgierskich z Użoka z płk. Witeziem Oskarem Szaszem na czele oraz starostę unghwarskiego Karola Koeszoerue. W przyjęciu wzięli udział przedstawiciele władz wojskowych i cywilnych. Zamienilo się ono w serdeczną manifestację przyjaźni polsko - węgierskiej.

Zapowiedź poddania Madrytu

MADRYT, 18. 3. B. przewodniczący kortezów Julian Besteiro, zapowiedział w przemówieniu, wygłoszonym przed mikrofonem madyryckiej rozgłośni, że komitet obrony narodowej wejdzie w układ z gen. Franco.

terską armię węgierską w imieniu Armii Polskiej i jej Naczelnego Wodza. Mówca wyraża najwyższą radość, radość żołnierską, że znowu jak ongiś, ramię przy ramieniu w żołnierskiej przyjaźni kroczą będziemy wspólnie do wielkiej przyszłości Węgier i Polski. Mówca wznosi okrzyk na cześć regenta Horthy'ego i Węgier.

W odpowiedzi płk. Witez Szasz oświadczył, że uzyskanie wspólnej granicy jest nawiązaniem do tysiącletniej historii, która łączy Polskę i Węgry, uścisk dłoni wymieniony na tej granicy, jest widocznym znakiem braterstwa obu narodów. Mówca wznosi okrzyk na cześć Polski, pana Prezydenta R. P. i Marszałka Śmigłego-Rydza.

Następnie przemówił starosta turezański Wagner, witając przedstawicieli armii węgierskiej

imieniem ludności powiatu turezańskiego.

Starosta Koeszoerue oświadczył: „Nie potrafię wyrazić słowami uczuć, jakie przepełniają nasze serca. Z pomocą Bożą osiągnięliśmy dziś wspólną granicę z narodem wielkim i bohaterkim. Jest to niezwykle historyczny moment. Odąd już ramię przy ramieniu będziemy mazerować w przyszłości i tworzyć wspólne dzieje. Polska i Węgry stanowią razem siłę z którą będą się musieli liczyć wszyscy.

Manifestacje Czechów w Paryżu

Przeciw zaborowi Czechosłowacji Ponżające wystąpienie premiera Berana

PARYŻ, 18. 3. Dziś w godzinach popołudniowych przebywający w Paryżu Czesi zorganizowali przed budynkiem czesko-słowackiego biura podróży na Faubourg Saint Honoré w pobliżu kościoła św. Magdaleny manifestację przeciwko zaborowi Czecho - Słowacji.

Hall biura podróży przekształcony został na pewnego rodzaju kaplicę żałobną, przez którą prze-defilowali manifestujący Czesi.

W czasie rozwinięcia flagi czesko - słowackiej manifestanci zaintonowali czeski hymn narodowy oraz „Marsyliankę”. Zauważono transparenty z napisem: „Czecho - Słowacja nie poddaje się”, „Czecho - Słowacja znowu zmartwychwstanie”.

Manifestacja odbyła się bez wszelkich incydentów.

Dno poniżenia

PRAGA, 18. 3. Na wczorajszym po-

siedzeniu czeskiej rady ministrów, pierwszym po ogłoszeniu protektatu Czech i Moran, premier Beran złożył oświadczenie, w którym m. in. powiedział: „Nasz kraj Czechi i Morawy są obecnie częścią Wielkiej Rzeszy narodu niemieckiego. Nasze myśli zwracamy w pierwszym rzędzie ku jej budowniczemu Adolfowi Hitlerowi. W drugim rzędzie myśli swe zwracamy do prezydenta dr. Hachy, któremu naród cały wdzięczny jest za jego oliarny wysiłek w dniach wielkich decyzji.

Autonomia... sportu czeskiego

BERLIN, 18. 3. Berlińskie koła sportowe dementują wiadomość, jakoby czeskie gwiazdy sportowe o sławie międzynarodowej miały odtąd występować w niemieckich barwach narodowych. Sport czeski — twierdzą w tutejszych kołach — pozostanie nadal narodowym i będzie posiadać zupełną autonomię.

Na Litwę przez Berlin jedzie min. Urbszys

BERLIN, 18. 3. Dziś wieczorem w drodze z Rzymu do Litwy przy był do Berlina minister spr. zagr. Litwy Urbszys, którego na dworcu

powitali przedstawiciel szefa protokolu M. S. Z. Rzeszy. Urbszys zatrzymał się w poselstwie litewskim w Berlinie.

Min. Hudson podkreśla Polityczny charakter swej misji „Stary Koń jest jeszcze pełen werwy”

LONDYN, 18. 3. Minister handlu zagranicznego Hudson odjechał dziś po południu do Warszawy. Na dworcu żegnał go ambasador Racyński oraz przedstawiciele państw, do których ostatecznie Hudson się udaje, a więc ambasador szwedzki, poseł fiński i poseł szwedzki.

Przed odjazdem udzielił Hudson następujących oświadczeń:

„Podróż moja pierwotnie pomysłana była jako wyłącznie misja handlowa, mająca na celu ustalenie, czy możemy znaleźć środki powiększenia naszego eksportu. Tymczasem wydarzenia

polityczne w ciągu ostatnich kilku dni zacieżyły nad pierwotnym celem mojej podróży. Ale jednak handel musi w dalszym ciągu się odbywać, ponieważ wszyscy w dalszym ciągu mamy nadzieję, że uda nam się utrzymać pokój. Żądanie jakieśmy sobie pierwotnie postawili, wciąż jeszcze musi być wobec tego spełnione. Jaki rezultat moje rozmowy w rozmaitych stolicach dadzą, nie mogę z góry przewidzieć. Będę się starał przekonać moich rozmówców, że, mimo wydarzeń ostatnich kilku lat „stary nasz koń jest jeszcze pełen werwy”.

REDAKCJA: Warszawa Al. Jerozolimskie 121. Telefony 666-62 (sekretariat) 666-69 (ogólny)
ADMINISTRACJA: Warszawa Nowy świat 15 m. 1, i piętro Zarząd i Dział Ogłoszeń tel. 224-40 Kierownictwo
biura kasa biurowa tel. 224-59 Prenumerata tel. 309-32 Konto rozrachunkowe Nr 9 Konto P. K. O. Nr 23-400
Skrzynka Poczowa 745 Adres telegraficzny: ABC Warszawa
PRZEDSTAWICIELSTWA: Códz. Piotrkowska 103 tel. 111-44 Biuro czynne w godz. 10-12 15-18. Poznań 2 Grudnia 2 Władysław Czesnik 34 135 Kalisz Rzeźnicza 4 tel. 477 Katowice ul. Starowiejska 5
PRENUMERATA: miejscowa (z udzieleniem do domu) i na prowincji zł 2.30 miesięcznie; wydanie B wraz z dziennikiem Sienkiewicza zł 3.30 miesięcznie Za granicą zł 4.00 Wyd B (z premią książkową) 5.50
Za twórci nadesłanych a nie zamówionych rekonisów redakcja nie odpowiada

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości i milimetr przez szerokość jednej szpary (na wszystkich stronach po 8 szpar) na 1-cj stronie — 1 zł. w tekście (wśród artykułów) 80 gr. w reklamach (wśród ogłoszeń) — 60 gr. na ostatniej stronie — 20 gr. W dodatku dzielnym 70 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Nekrologi 30 gr. Komunikaty i wyśmienienia — 1.50 zł. opisy społeczne — 3 zł. lekarskie 30 gr. Drobnie do 20 gr. za wyraz duże litery w ogłoszeniach „drobnych” używa się za podzielnymi wyrazy, tusty druk — podwójnie Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N) a komunikaty — wyśmienienia cyfrą (K). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.
Dział ogłoszeń: Nowy świat 15 m. 1, i piętro Biuro czynne od godz. 8 rano do 6 po poł. Tel. 224-40

Redaktorzy działów: Jan Korolec — publicystyka polityczna, Jan Wyszynski — dział zagraniczny, informacje polityczne i sprawozdania sądowe, Antoni Szperlich — dział gospodarczy i miejski, Stanisław Włodek — informacje i depesze nocne, Andrzej Piłsudski — dział prowincjonalny, sportowy i akademicki, Witold Domanski — dział kulturalny, Tadeusz Zakiewicz — kierownik działu ogłoszeń.